

Νεα ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Κ 3077
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008

Τεύχος 290

ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ απ' όπου και αν προέρχεται

Συγγνώμη Διαμαντή
Φωνάζουμε, όσο πιο
δυνατά μπορούμε,
ότι καθημερινά
κινδυνεύεις, αλλά αυτοί
που πρέπει
να σε προστατέψουν,
να σε διασφαλίσουν
και να σε εξοπλίσουν
κατάλληλα για να μην
κινδυνεύεις, μάλλον έχουν
άλλες προτεραιότητες.

Ηρθε η ώρα του διαλόγου για την ΕΛ.ΑΣ.

«Η φτώχεια προκαλεί επανάσταση και εγκληματική
αποχαλίνωση των όχλων. Οι άνθρωποι όμως
δεν στασιάζουν μόνο για την ανισότητα στη διανομή
των αγαθών, αλλά και για την ανισότητα
στην απονομή των τιμών...»
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

«Ποτέ ο φόνος δεν θα γίνει για μένα
αντικείμενο θαυμασμού, ούτε επιχείρημα
ελευθερίας. Δεν γνώρισα κανέναν άνθρωπο
πιο δουλοπρεπή, πιο άξιο περιφρόνησης,
πιο δειλό και πιο στενόμυαλο
από έναν τρομοκράτη»
ΣΑΤΩΜΠΡΙΑΝ

«Δίκαιος είναι αυτός που συμμορφώνεται
στους νόμους και σέβεται την ισότητα.
Άδικος είναι αυτός που δεν σέβεται
τους νόμους και καταπατά την ισότητα»
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

«Σκοπός του κράτους δεν είναι
να μετατρέψει τους ανθρώπους από λογικά
όντα σε κτήνη ή σε ρομπότ, αλλά, αντίθετα,
να συντελεί ώστε το πνεύμα και το σώμα τους
να αναπτύσσουν όλες τις λειτουργίες
και να κάνουν ελεύθερη χρήση της λογικής,
χωρίς να ανταγωνίζονται από μίσος, θυμό
και εξαπάτηση, ούτε να κάνουν πόλεμο
με πνεύμα αδικίας»
Μπαρούχ ΣΠΙΝΟΖΑ

Στο πλευρό των δοκιμαζόμενων συναδέλφων μας

Αντιπροσωπεία της ΠΟΑΣΥ επισκέφθηκε στο νοσοκομείο το συνάδελφό μας Διαμαντή Μαντζούνη και του ευχήθηκε ταχεία ανάρρωση
Παλλαϊκό συλλαλητήριο εξήγγειλαν οι Ομοσπονδίες μόλις έγινε γνωστή η άναδρη επίθεση των τρομοκρατών κατά των τριών συναδέλφων μας
ΠΡΟΣΟΧΗ, ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΜΕ! Να μην επιτρέψουμε στην αόρατη κάννη των τρομοκρατών να καθορίσει το μέλλον μας

Ο Διαμαντής Μαντζούνης

Την αμέριστη συμπαράστασή μας στους συναδέλφους που τραυματίστηκαν κατά τη διάρκεια επεισοδίων και ιδιαίτερα στον νεαρό αστυφύλακα Διαμαντή Μαντζούνη, εξέφρασε η Ομοσπονδία μας από την πρώτη στιγμή, ενώ αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον πρόεδρο Χρήστο Φωτόπουλο, βρέθηκε στο πλευρό τους στα νοσοκομεία που νοσηλεύονται.

Εξάλλου, από την πρώτη στιγμή, μόλις έγινε γνωστή η είδηση για την άναδρη δολοφονική επίθεση κατά του λεωφορείου των ΜΑΤ στο Γουδί και αργότερα, εναντίον των τριών συναδέλφων μας στα Εξάρχεια, οι δυο Ομοσπονδίες ΠΟΑΣΥ και ΠΟΑΕΙΑ, με κοινή τους ανακοίνωση, εξήγγειλαν την διοργάνωση παλλαϊκού συλλαλητηρίου για την καταδίκη της βίας και την απαίτηση όλων μας να πράξει η πολιτεία το χρέος της έναντι όλων εκείνων που δοκιμάζονται καθημερινά στο καθήκον.

Αστυνομικές υπηρεσίες που έχουν δεχθεί άναδρες δολοφονικές επιθέσεις

«Ως συνδικαλιστικοί φορείς των εργαζομένων στην Ελληνική Αστυνομία, από όλους τους βαθμούς και τις θέσεις στην διοικητική της ιεραρχία, καταδικάζουμε απερίφραστα τη νέα άναδρη δολοφονική επίθεση εναντίον των τριών συναδέλφων μας και ευχόμαστε να βγει νικητής από τη δύσκολη μάχη που δίνει για τη ζωή ο βαριά τραυματισμένος και μόλις δυο μηνών, νέος αστυφύλακας, **Διαμαντής Μαντζούνης**», τονίζεται στη σχετική ανακοίνωση. Οι Ομοσπονδίες, κατήγγειλαν με

τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο, προς πάσα κατεύθυνση, ότι **οι σκοτεινοί κύκλοι της ανωμαλίας, που εδώ και αρκετό καιρό απεργάζονται και υλοποιούν εγκληματικές επιθέσεις εναντίον της Ελληνικής Αστυνομίας, έχουν αποθρασυνθεί σε τέτοιο βαθμό, που αν δεν αντιμετωπιστούν άμεσα, πολύ φοβόμαστε ότι θα επανέλθουν με ακόμα πιο τραγικά επακόλουθα.**

Η παρατηρούμενη κλιμάκωση των επιθέσεων, με αφορμή τον τραγικό θάνατο του νεαρού μαθητή, συνεπικουρούμενη από μερίδα των Μ.Μ.Ε., τα οποία στα πλαίσια μιας ιδιότυπης συλλογικής ευθύνης, δημιουργήσαν μια αρνητική εικόνα στην

Ελληνική Κοινωνία για το σύνολο της Ελληνικής Αστυνομίας και των Ελλήνων Αστυνομικών, καθώς επίσης και από αυτόκλητους υπερασπιστές ακραίων εκδηλώσεων και περιφερειακών ομάδων μαζί με την έλλειψη αποφασιστικότητας από τη διοίκηση και αντίστοιχης πολιτικής βούλησης για την αντιμετώπιση της βίας κατά της Ελληνικής Αστυνομίας, δεν πρέπει και δεν μπορεί να επηρεάσει το ηθικό των Ελλήνων Αστυνομικών. Είναι ανεπιτρεπτό το έλλειμμα αυτό να πλήξει τον αστυνομικό θεσμό ακόμα περισσότερο και να συσσωρεύσει νέα βάρη στις πλάτες των Ελλήνων Αστυνομικών με απώτερο θύμα την ελληνική κοινωνία μας».

Η Ηγεσία

Στην ίδια ανακοίνωση τονιζόταν επίσης ότι Ηγεσία οφείλει να ασκήσει εμπράκτως μια πολιτική αποκλιμάκωσης της έντασης και αποτροπής των δολοφονικών επιθέσεων. Οι συνδικαλιστές είναι έτοιμοι να συνεισφέρουν και καθιστούν υπόλογη την Ηγεσία για τα όποια άλλα παρόμοια επεισόδια ενδέχεται να συμβούν στο μέλλον.

«Η ανάληψη της όποιας ευθύνης από την Ηγεσία συνιστά πράξη γενναιότητας και ευθιξίας και σίγουρα χαρακτηρίζει το έργο υπεύθυνων ανδρών» τονίζουν οι Ομοσπονδίες.

Αλλαγή ρότας

Η αστυνομία δεν είναι στρατός, τόνισαν οι Ομοσπονδίες στον Αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ.

Υπό το βάρος των δυσμενών για την Ελληνική Αστυνομία συνθηκών, έτσι όπως είχαν διαμορφωθεί τις τελευταίες ημέρες του 2008 με αφορμή τον άδικο χαμό του 15χρονου μαθητή, συναντήθηκαν τα Προεδρεία των Ομοσπονδιών ΠΟΑΣΥ και ΠΟΑΕΙΑ με τον Αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. Αντιστράτηγο κ. ΤΣΙΑΤΟΥΡΑ Βασίλειο.

Τα προεδρεία μετέφεραν στον κ. Αρχηγό τον έντονο προβληματισμό τους, την αγωνία και την ανησυχία τους για τα εκρηκτικά γεγονότα που συντάραξαν την Ελληνική Κοινωνία, έχοντας ήδη από την πλευρά τους διαχωρίσει τη θέση του συνδικαλιστικού μας κινήματος, τονίζοντας ιδιαίτερα τις πάγιες θέσεις

των δυο Ομοσπονδιών μας, και αναζητώντας μια κοινή συνισταμένη ενεργειών με την διοίκηση για να μην υπάρξει πτωχόρισμα. Για άλλη μια φορά τονίστηκε στον κ. Αρχηγό ότι:

1) Τα Κοινωνικά προβλήματα (ανεργία, έλλειψη ίσων ευκαιριών, υγεία, παιδεία κ.λπ.), αλλά και τα αίτια που τα προκαλούν και οδηγούν σε κοινωνικές

αναταραχές, όχι μόνο δεν αποσοβούνται, αλλά ούτε και πρέπει να αντιμετωπίζονται με την Αστυνομική καταστολή. Τα κοινωνικά προβλήματα αντιμετωπίζονται με την άσκηση συγκεκριμένων πολιτικών, όπου το κράτος δεν θα αναλαμβάνει το ρόλο του «πολέμιου», αλλά του υπηρέτη του πολίτη.

2) Η Αστυνομία πρέπει να μένει μακριά από πολιτικές σκοπιμότητες καθώς είναι θεσμός, συνταγματικά κατοχυρωμένος, για να υπηρετεί ανεπηρέαστα και ανεξάρτητα ολόκληρη την κοινωνία, οφείλει δε να έχει συγκεκριμένο ρόλο και αποστολή, χωρίς να χρησιμοποιείται κατά το δοκούν.

3) Είναι επιτακτική ανάγκη να ακούσουμε την

φωνή της κοινωνίας για την λειτουργία της Αστυνομίας, μέσα από μια σύσκεψη φορέων, κομμάτων, επιστημόνων όπου κυρίαρχα πρέπει να αναδυθεί το **ΤΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΤΗΝ ΘΕΛΟΥΜΕ.**

4) Οποσδήποτε πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα στήριξης του αστυνομικού προσωπικού, όπως ήδη τα έχουμε εισηγηθεί, και αναμένουμε και την συνδρομή προς τούτο και του κ. Αρχηγού, έτσι ώστε, το προσωπικό να αισθανθεί και το ενδιαφέρον και τον ρόλο της Ηγεσίας, σε κάθε έκφραση της λειτουργίας του, ιδίως στην επαγγελματική του επάρκεια, τη διασφάλιση ανθρώπινων συνθηκών εργασίας και διαβίωσης κ.λπ.

Επίσης, είναι ανάγκη να ανορθωθεί το καταρρακωμένο ηθικό των συναδέλφων και να μπει τέλος στην απαξίωση και τον ευτελισμό γιατί όλα αυτά οδηγούν μαθηματικά σε μια αρνητική κατάσταση που θα αποβεί εις βάρος όλης της ελληνικής κοινωνίας. Μακριά οι ιδέες τούτης την κρίσιμη στιγμή για περαιτέρω στεγανοποίηση και στρατικοποίηση της Αστυνομίας.

5) Τέλος, ισχύει στο έπακρο η πρόσφατη έκκλησή μας (200/4/89δ) προς τον κ. Αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. για την δημόσια έκφραση συγνώμης από όλους μας για τον άδικο χαμό του μαθητή, με παράλληλη προσέγγιση - άνοιγμα στην κοινωνία και κυρίως στη νεολαία.

Η ΑΤΖΕΝΤΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

11 Νοεμβρίου 2008:

Το Διοικητικό Συμβούλιο, λαμβάνοντας (κατά πλειοψηφία) υπόψη του τις αποφάσεις του Γενικού Συμβουλίου, αποφάσισε να αποκρούσει τις λαοπλογίες και τις συκοφαντίες με κάθε ένδικο μέσο, μη επιτρέποντας σε κανέναν καιροσκόπο που παριστάνει ακόμα τον εκπρόσωπο των αστυνομικών, να συνεχίσει να σπέρνει τη σύγχυση και να επιδιώκει την πλήρη αδρανοποίηση της Ομοσπονδίας, προς τέρψιν όλων εκείνων που απεργάζονται εντός κι εκτός Σώματος τον αποσυνδικαλισμό και την απαξίωση του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

17 Νοεμβρίου 2008:

Η 35η επέτειος της 17ης Νοεμβρίου 1973, ως αποτελεί για όλους μας μια ευκαιρία ουσιαστικής αυτοκριτικής και προβληματισμού για τις πράξεις μας, με στόχο την ενίσχυση της αγωνιστικής μας πορείας, τονίζεται στο μήνυμα της ΠΟΑΣΥ για την επέτειο του Πολυτεχνείου.

26 Νοεμβρίου 2008:

Η παρατεταμένη στασιμότητα σ' όλα τα εργασιακά, θεσμικά, αλλά κυρίως στα οικονομικά θέματα και η ομιχλώδης κατάσταση στα ασφαλιστικά μας ταμεία ανάγκασε την Ομοσπονδία να συγκαλέσει για μια ακόμα φορά μέσα σε λίγες ημέρες σε κοινή συνεδρίαση το Γενικό και Διοικητικό Συμβούλιο.

27 Νοεμβρίου 2008:

Έντολη διαμαρτυρία έξω από το Μετοχικό Ταμείο Στρατού για την άσχημη οικονομική κατάσταση του ταμείου που έχει ως αποτέλεσμα τη βραδύτητα στην καταβολή του Βοηθήματος Επαγγελματικής Αυτοτέλειας (ΒΕΑ) στα τέκνα των αστυνομικών και στη μεγάλη καθυστέρηση απονομής του σχετικού μερίσματος στους δικαιούχους.

27 Νοεμβρίου 2008:

Επιδόθηκε ψήφισμα διαμαρτυρίας στην Υπουργό κ. Φάνη Πάλλη Πετραλιά επειδή εδώ και δυο χρόνια βρίσκεται σε εκκρεμότητα ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου Αρωγής Αστυνομικών, αναφορικά με τον ανακαθορισμό του τρόπου υπολογισμού του εφάπαξ χρηματικού βοηθήματος στους διοικητικά αποκαθιστάμενους μετόχους του ΤΑΑΣ.

«ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΑΠΟ ΛΟΓΙΚΑ ΟΝΤΑ ΣΕ ΚΤΗΝΗ Η ΣΕ ΡΟΜΠΟΤ, ΑΛΛΑ, ΑΝΤΙΘΕΤΑ, ΝΑ ΣΥΝΤΕΛΕΙ ΩΣΤΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΥΝ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΝΤΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΣΟΣ, ΘΥΜΟ ΚΑΙ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗ, ΟΥΤΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΠΟΛΕΜΟ ΜΕ ΠΝΕΥΜΑ ΑΔΙΚΙΑΣ».

ΜΠΑΡΟΥΧ ΣΠΙΝΟΖΑ (ΟΛΛΑΝΔΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ)

Ευτυχώς που υπάρχει η ΠΟΑΣΥ

«Υπάρχει, ευτυχώς, και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων (ΠΟΑΣΥ), που δείχνει να βλέπει τους αστυνομικούς ως σκληρά εργαζόμενους και υποαμειβόμενους δημόσιους υπαλλήλους, στην υπηρεσία του πολίτη και φρουρούς της δημοκρατικής νομιμότητας. Και όχι «προστάτες», νταβατζήδες και «βαποράκια»· ασφαλώς όχι τρομπούκους, βασανιστές και δολοφόνους· όχι δουλοπρεπείς ορντανάντσες των «επωνύμων»· όχι ενεργούμενα κομμάτων και πολιτικών σχηματισμών με ολοκληρωτικές αντιλήψεις· όχι υπηρέτες των ισχυρών και δυνάστες των αδυνάτων...

«Ελεος! Υπάρχουν και όρια...» τιλοφορεί η ΠΟΑΣΥ ανακοίνωσή της, με την οποία καταγγέλλει τους «σαλτιμπάγκους», που κατηλεύονται τη δικαιολογημένη αγανάκτηση για την τρομοκρατική επίθεση κατά των τριών αστυνομικών. Αυτούς, που οργάνωσαν την οργισμένη συγκέντρωση έξω από το νοσοκομείο του Ερυθρού Σταυρού, όπου θερμοκέφαλοι (κάποιοι και με τις μαύρες κουκούλες σαν περιλαίμια) γιουχάσαν ακόμη και τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο.

Του ίδιου νοητικού επιπέδου οι θερμοκέφαλοι της άλλης άκρης με Καλάζνικοφ πια στο χέρι, ανακάλυψαν τον ταξικό εχθρό στους ένστολους. Χτυπάμε, δηλαδή, «επαναστατικά» (τρομάρα μας) όποιους φτάνει το χέρι μας, όπου μας βολεύει. Αλλως πώς, κατά τη λαϊκή ρήση, βαράμε το σαμάρι, όταν μας φταίει το γομάρι...».

Είναι ένα από τα πολλά θετικά για την Ομοσπονδία μας σχόλια, που δημοσιεύθηκαν και ακούστηκαν πρόσφατα, με αφορμή τα δραματικά γεγονότα που ζήσαμε. Το συγκεκριμένο δημοσιεύθηκε στην «Ελευθεροτυπία» από τον δημοσιογράφο Γιώργο Βότση. Το αναδημοσιεύουμε αντί άλλου σχολίου, διαβεβαιώνοντας τους συναδέλφους μας ότι η ΠΟΑΣΥ θα συνεχίσει να αγωνίζεται για την αντικειμενική ενημέρωση της κοινής γνώμης με γνώμονα το συμφέρον των απλών αστυνομικών, των συναδέλφων που βιώνουν καθημερινά τον τρόμο εξαιτίας των υπαρκτών κινδύνων που τους απειλούν.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Οι δυσοίωνες προβλέψεις για την ελληνική οικονομία υπό το βάρος και της διεθνούς οικονομικής κρίσης, προβληματίζουν έντονα την ελληνική κοινωνία, η οποία ζητά απαντήσεις στο αγωνιώδες ερώτημα «πού πάμε;». Ως εργαζόμενοι, οφείλουμε κι εμείς με την Ομοσπονδία μας να παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις, χωρίς να κατεβάζουμε βεβαίως τον πήχυ τον διεκδικήσεών μας.

ΩΣ ΕΔΩ! Όχι στη Βία,

Οι Ομοσπονδίες των αστυνομικών ΠΟΑΣΥ και ΠΟΑΞΙΑ ενώνουν τις δυνάμεις τους για να αποκρούσουν τις εγκληματικές επιθέσεις κατά των συναδέλφων μας. Στον δύσκολο αγώνα που μας καλούν οι περιστάσεις να δώσουμε, ζητούμε τη συμπαράσταση του πολιτικού κόσμου και της κοινωνίας

Με τη σκέψη όλων μας στο συνάδελφό μας **Διαμαντή Μαντζούνη**, που αγωνίστηκε γενναία στην Εντατική Μονάδα του Νοσοκομείου «Ερυθρός Σταυρός» για να σταθεί ξανά όρθιος και να επιστρέψει πιο δυνατός στις επάλξεις του καθήκοντος, εκεί όπου τον έταξε η πολιτεία για να υπερασπίζεται, όπως το σύνολο των Ελλήνων Αστυνομικών, το αγαθό της ασφάλειας και της ελευθερίας των πολιτών, προκειμένου να ζουν και να εργάζονται σε μια κοινωνία της προόδου και της ευημερίας, η ΠΟΑΣΥ με την ΠΟΑΞΙΑ, ως συνδικαλιστικοί φορείς, ανέλαβαν

την πρωτοβουλία να διοργανώσουν ένα ανοικτό συλλαλητήριο κατά της βίας, στην καρδιά της Αθήνας, στην Πλατεία Συντάγματος.

Τα μηνύματα ξεκάθαρα. Να διαδηλώσουμε την αγανάκτησή μας ενάντια στην τυφλή βία από όπου κι αν προέρχεται και να καλέσουμε σύσσωμη την ελληνική κοινωνία να συμπαρασταθεί στο δίκαιο αγώνα μας για τη θωράκιση

του λειτουργήματός μας από κάθε πράξη βίας.

Στο κάλεσμα των Ομοσπονδιών αναφέρεται μεταξύ άλλων:

1) «Η «αόρατη κάννη» των δολοφόνων, αλλά και κάθε τι, που πληγώνει τις καρδιές και απαξιώνει το θεσμικό ρόλο μας, δεν έχουν θέση στην κοινωνία μας.

2) Αφουγκραζόμενοι τον πόνο ψυχής

όλων των θυμάτων της τυφλής βίας, των άδικων επιθέσεων εναντίον των συναδέλφων μας, αλλά και των θυμάτων κάθε μορφής κρατικής αυθαιρεσίας, πολλώ δε μάλλω των θυμάτων της αυθαίρετης αστυνομικής βίας, που είχε ως αποτέλεσμα και τον άδικο χαμό του νεαρού μαθητή **Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου** και που όπως έχουμε πολλάκις επισημάνει, αποδομεί το ρόλο της

Προτάσεις για μια διαρκή σχέση εμπιστοσύνης με τους πολίτες

Συγκεκριμένα μέτρα για την εκτόνωση της κρίσης και την αποσόβηση της διατάραξης των σχέσεων της αστυνομίας με την κοινωνία βάσει ενός προγράμματος εργασιών, σε συνδικαλιστικό επίπεδο, είτε σε συνεργασία με το Αρχηγείο,

είχαν σκοπό να καταθέσουν στην ηγεσία οι δυο Ομοσπονδίες των αστυνομικών, η ΠΟΑΣΥ και η ΠΟΑΞΙΑ.

Όπως καταγγέλλθηκε από τους προέδρους των Ομοσπονδιών, δυστυχώς, τις κρίσιμες ώρες της έντασης και των επιθέσεων που δέχονταν οι συνάδελφοί μας, η ηγεσία με τη στάση της δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων.

Οι προτάσεις, που δεν χάνουν ασφαλώς την αξία τους, είναι οι εξής:

1) Ενός λεπτού σιγή και επιμνημόσυνη δέηση στο ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών για το χαμό του νεαρού μαθητή. Μνημόσυνο στα «σαράντα».

Έκδοση ημερήσιας διαταγής από τον Αρχηγό με την οποία θα επισφραγίζεται η προσοχή στη χρήση των όπλων και θα επισημαίνεται ρητά ότι μια απερίσκεπτη ενέργεια, όπως αυτή του ειδικού φρουρού μπορεί να επιφέρει κοινωνική έκρηξη.

2) Επισκέψεις σε σχολεία όλων των διοικητών των αστυνομικών τμημάτων, για ομιλίες αναφορικά με το θεσμό της αστυνομίας και την αναγκαία όλητα συνεργασίας με την κοινωνία και τους πολίτες.

3) Επισκέψεις συνδικαλιστών και διακεκριμένων προσωπικοτήτων στις Σχολές της ΕΛ.ΑΣ., όπου πρέπει επιτέλους να γίνει κατανοητό ότι ο συνδικαλισμός δεν είναι για τα μάτια του κόσμου. Να απαιτηθεί να καθιερωθούν διαλέξεις για την ιστορία του εργατικού κινήματος και την ίδρυση των Ομοσπονδιών των αστυνομικών.

4) Πρόκληση εξειδικευμένων συζητήσεων σε τηλεοπτικούς σταθμούς και αρθρογραφία σε έντυπα για το ρόλο της αστυνομίας, σήμερα και αύριο.

5) Επικοινωνία εκπροσώπων του αρχηγείου με πολιτικά κόμματα και πολιτικές νεοπαίες για να καταγραφούν οι θέσεις τους.

6) Αλλαγή πλεύσης του Αρχηγείου. Έναρξη διαλόγου:

- για την αναδιάρθρωση της αστυνομίας με πολιτικά κόμματα, δημάρχους, εγκληματολόγους για τη βελτίωση της εκπαίδευσης με εκπαιδευτικούς - συγγραφή νέων βιβλίων για την υποβολή των ειδικών φρουρών και των υπηρετούντων στα ΜΑΤ σε ειδικά σεμινάρια - για το πειθαρχικό δίκαιο και τους μηχανισμούς ελέγχου του προσωπικού.

7) Θεσμοθέτηση ανεξάρτητης επιτροπής παραπόνων, κάτι σαν τον Συνήγορο του Πολίτη, αποκλειστικά για θέματα αστυνομίας.

8) Για να αντιμετωπιστεί η αίσθηση ότι δεν τιμωρείται κανείς, πρέπει να ανακοινωθούν κάποια πράγματα. Στατιστικά στοιχεία για τις ΕΔΕ, συμμετοχή συνδικαλιστών στα πειθαρχικά, ενίσχυση της αξιοπιστίας της όλης διαδικασίας, άμεση ενημέρωση της κοινής γνώμης για τα κρούσματα παραβατικότητας και διαφθοράς.

9) Συμβολική διάθεση εισιτηρίων στους δόκιμους αστυνομικούς για να παρακολουθήσουν την κινηματογραφική ταινία «Ανταλλαγή», η οποία αναφέρεται στη διαφθορά της αστυνομίας του Λος Άντζελες και στις διαδηλώσεις των πολιτών για μια άλλη, ανθρώπινη αστυνομία.

10) Έκδοση αφισών που θα αναρτηθούν σε όλες τις αστυνομικές υπηρεσίες με θέμα τη διαφθορά και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των πολιτών.

11) Αντιμετώπιση της πολυγλωσσίας στα τηλεοπτικά παράθυρα και καθορισμός ενός πλαισίου για μια ελεγχόμενη τηλεοπτική παρουσία. Καταγγελία κάθε ελεύθερου σκοπευτή που θα εκφράζεται επί παντός επιστητού, χωρίς να είναι εξουσιοδοτημένος.

12) Κύκλος συνεντεύξεων τύπου, κάθε φορά και για ένα θέμα, σε βάθος χρόνου.

Στηρίξτε την πρόταση για τη Διακομματική Επιτροπή

Εκκλήση σε όλα τα πολιτικά κόμματα, να υποστηρίξουν την πρόταση του συνδικαλιστικού κινήματος για τη σύσταση διακομματικής επιτροπής για την αστυνομία, έκαναν οι Ομοσπονδίες των αστυνομικών, ΠΟΑΣΥ και ΠΟΑΞΙΑ, κατά τη διάρκεια κοινής συνέντευξης τύπου.

Η μια πρόταση που είχε τεθεί από το 2007 από την ΠΟΑΣΥ και τώρα με πρωτοβουλία του προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέκου Αλαβάνου θα συζητηθεί στη Βουλή τις προσεχείς ημέρες, αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα. Όπως τονίστηκε στη συνέντευξη τύπου από τους προέδρους κ.κ. Φωτόπουλο και Γεωργατζή, «αποτελεί χρυσή ευκαιρία για όλους να κατατεθούν προτάσεις και να γίνει ένας ουσιαστικός διάλογος με τη συμμετοχή των εκπροσώπων των Ομοσπονδιών για όλες τις παθογένειες του αστυνομικού μας συστήματος, ώστε να δοθεί διέξοδος και να υπάρξει μια άλλη πορεία για τον αστυνομικό μας Οργανισμό».

- Αντίσταση ποιότητας το συλλαλητήριο - παρέμβαση της ΠΟΑΣΥ και της ΠΟΑΞΙΑ στην κοινωνία

- Καθολική στήριξη του πολιτικού κόσμου και των συνδικάτων στο αίτημά μας για τον εκδημοκρατισμό και τον εκσυγχρονισμό της ΕΛ.ΑΣ.

Με πλήρη επιτυχία -σε πείσμα ορισμένων μικρόνων που καλύφθηκαν από την ανωνυμία, σπέρνοντας την ανησυχία και καλώντας τους συναδέλφους να μείνουν στα σπίτια τους, δήθεν για τον κίνδυνο επεισοδίων (!)-, πραγματοποιήθηκε το συλλαλητήριο στην Πλατεία Συντάγματος που διοργάνωσαν οι Ομοσπονδίες μας για την καταδίκη της βίας απ' όπου κι αν προέρχεται.

Παρά το δύσκολο του εγχειρήματος και τις γνωστές συνθήκες αβεβαιότητας και ανασφάλειας για τους συναδέλφους μας, αστυνομικοί από

από όπου κι αν προέρχεται!

Ελληνικής Αστυνομίας, υπονομεύει τη λειτουργία των υπηρεσιών και βλάπτει πολλαπλά αυτόν καθ' αυτόν τον συνδικαλιστικό μας αγώνα, υλοποιούμε σειρά πρωτοβουλιών, έτσι ώστε το αδιαμφισβήτητο αίτημα των πολιτών για μια σύγχρονη και δημοκρατική Ελληνική Αστυνομία να λάβει επιτέλους σάρκα και οστά.

3) Αυτονόητη προϋπόθεση είναι ότι ο εργαζόμενος αστυνομικός πρέπει να διασφαλι-

σθεί από παντός είδους κινδύνους που τον εμποδίζουν να ασκήσει την εργασία του ως λειτούργημα.

4) Επαναλαμβάνουμε και σήμερα ότι η βία κατά των αστυνομικών είναι βία που στρέφεται κατά της ελληνικής κοινωνίας, το ίδιο όπως στρέφεται κατά της κοινωνίας η κρατική αυθαιρεσία από όπου κι αν προέρχεται.

5) Θέλουμε να πιστεύουμε ότι ο πολιτικός κόσμος, οι εκ-

πρόσωποι της τοπικής και νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, οι μαζικοί φορείς, οι άνθρωποι των γραμμάτων και των τε-

χνών, όλοι οι πολίτες, όπως και οι Ομοσπονδίες μας, επιζητούν τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση για την επίλυση

των προβλημάτων μας, μακριά από οποιαδήποτε μικροπολιτική και συντεχνιακή σκοπιμότητα.

στη βία

το συλλαλητήριό μας στην Πλατεία Συντάγματος

κάθε γωνιά της Ελλάδας έδωσαν το δικό τους παρών, στέλνοντας πολλαπλά μηνύματα, τόσο ως προς το ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας και τη μη ανοχή της περιθωριοποίησής της, όσο και ως προς τις πελώριες ευθύνες που επωμίζονται οι ιθύνοντες, αν παρ' ελπίδα ακολουθήσουν παθητική στάση έναντι των μεγάλων κινδύνων που εκτοξεύονται κατά πάντων.

Εκπρόσωποι και βουλευτές πολιτικών κομμάτων, εκπρόσωποι φορέων, συνδικάτων και οργανώσεων, προσωπικότητες, αλλά και απλοί πολίτες ένωσαν τις φωνές τους με τις δικές μας φωνές, διατρανώνοντας την πίστη τους στις αρχές της δημοκρατίας. Βροντοφώναξαν μαζί με μας «όχι σε κάθε μορφής βία» και απαίτησαν τον εκσυγχρονισμό και εκδημοκρατισμό της αστυνομίας, ώστε το σύνολο των εργαζομένων σε αυτήν, να ασκεί τα καθήκοντά του ευόρκως, όπως προβλέπουν οι νόμοι και το Σύνταγμα της

Χώρας, αποτελεσματικά και ουσιαστικά, με σεβασμό στον πολίτη και τα δικαιώματά του, χωρίς τις γνωστές ακρότητες και τις αυθαίρετες ενέργειες, που αμαυρώνουν το πρόσωπο της ΕΛ.ΑΣ., υπονομεύουν το συνδικαλιστικό αγώνα μας και θέτουν σε τελική ανάλυση εν αμφιβόλω το καθημερινό θετικό έργο των χιλιάδων συναδέλφων μας.

Κεντρικοί ομιλητές οι πρόεδροι των δυο Ομοσπονδιών **Χρήστος Φωτόπουλος** και **Δημήτρης Γεωργατζής**, ενώ αγωνιστικό χαιρετισμό απήθυνε ο αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης και της Δημοκρατίας **Μανώλης Γλέζος**. Τη συμπαράστασή τους εξέφρασαν εκπρόσωποι όλων των κομμάτων, της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, του ΕΚΑ, του ΔΣΑ, της ΔΟΕ, οι συνδικαλιστές των Σωματών Ασφαλείας, πολλοί βουλευτές και εκπρόσωποι της νομαρχιακής και τοπικής αυτοδιοίκησης.

Βρέθηκαν κοντά μας

Στο κάλεσμα των Ομοσπονδιών μας, επίσης ανταποκρίθηκαν: Οι βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας **Δημήτρης Σαμπανζιώτης**, **Γιάννης Μανώλης**, **Θεόδωρος Καραγιάννης**, **Κων/νος Κουκοδήμος**, **Κων/νος Παπασιώζιος**, **Ελευθέριος Αυγενάκης** και **Άκης Γεροντόπουλος** και επίσης, ο γραμματέας συνδικαλιστικού της ΝΔ **Κων/νος Κόλλιας**.

Οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ **Γιώργος Ντόλιος**, **Παναγιώτης Μπεγλίδης**, **Φίλιππος Σαχινίδης**, **Βασίλειος Έξαρχος**, **Ιωάννης Αμοιρίδης**, **Μανώλης Στρατάκης**, **Δημήτριος Τσιρώνης** και **Βασίλειος Κεγκέρογλου**, ο **Δημήτρης Καρύδης** και ο υπεύθυνος Δημόσιας Τάξης **Αθανάσιος Κατερινόπουλος**.

Εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ ο **Μανώλης Γλέζος** και ο **Παναγιώτης Πλούμης**.

Οι βουλευτές του ΛΑΟΣ **Απόστολος Μπαμπίχας**, **Στυλιανός Ροντούλης** και **Ηλίας Πολυτίδης**.

Οι πρόεδροι των Ομοσπονδιών των Σωματών Ασφαλείας **Γιώργος Πήλιουρας** (ΠΟΕΥΠΣ), **Γιώργος Δριβάκος** (ΠΟΕΠΑΣ), **Φίλιππος Παντελεάκος** και **Βιντζηλαός Γιώργος** από την ΕΑΠΣ, **Γεώργιος Μανωλίδης** (ΠΕΑΛΣ) και ο **Λοχαγός Δημήτριος Βλάχογιάννης** εκ μέρους του νεοσύστατου Συνδέσμου Συνεργασίας Μελών Ενόπλων Δυνάμεων, ο οποίος απήθυνε και χαιρετισμό.

Επίσης παραβρέθηκαν, ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου **Αρκαδίας Αριστείδης Μπρούμας**, ο ειδικός γραμματέας του υπουργείου Εσωτερικών **Μιχαήλ Αγγελόπουλος**, **Επιστολές** στήριξης στον αγώνα μας απέστειλαν, ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ **Γιάννης Παναγόπουλος**, ο νομάρχης Αθηνών **Γιάννης Σγουρός**, ο πρόεδρος της **Πουροκόπη Χανς Κίφερ**, ο γενικός γραμματέας του **CESP Γεράρντ Γκρενερν** και άλλοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΠΟΑΣΥ αγωνίζεται για μια

Ο πρόεδρος της ΠΟΑΣΥ απέρριψε τα

ιδεολογήματα των σκοτεινών κύκλων της ανωμαλίας και κάλεσε την πολιτεία να θωρακίσει τον εργαζόμενο αστυνομικό από τους κινδύνους που τον απειλούν.

Επιτακτική ανάγκη ο δημόσιος διάλογος για την επανίδρυση της ΕΛΑΣ.

«Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, φίλοι και φίλες Σας ευχαριστώ που ανταποκριθήκατε στο κάλεσμά μας και συμμετέχετε στο συλλαλητήριό μας για να ενώσουμε τις φωνές μας και να βροντοφωνάξουμε όλοι μαζί το μεγάλο ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ από όπου αυτή κι αν προέρχεται.

Πρέπει σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, να φανούμε αληθινοί και ο καθένας από το δικό του μετερίζι, από τη δική του πλευρά, με το δικό του τρόπο να συμβάλει στον αγώνα μας, για να ξεπεράσουμε τα προβλήματα που μας κρατούν καθηλωμένους σε μια μίζερη αστυνομική πραγματικότητα.

Πρέπει να συμβάλλουμε για να αλλάξει πορεία ο αστυνομικός οργανισμός μας.

Να μπει σε μια τροχιά εκδημοκρατισμού και εκσυγχρονισμού, με σεβασμό στην αρχή ότι οι νόμοι υπάρχουν για τους ανθρώπους και οι άνθρωποι για τους νόμους.

Στις μέρες μας που οι ισχυροί της γης καταδυναστεύουν ανελέητα τους λαούς.

Στις μέρες μας, που εδώ κοντά στη χώρα μας, εξαιτίας τους χύνεται πολύ αίμα, με απώλειες ανθρώπινων ζωών, «τυχαίνει» και στη χώρα μας να έχει χυθεί αίμα.

Ο συνάδελφος

Χάθηκε άδικα ο 16χρονος μαθητής Αλέξης Γρηγορόπουλος και κινδύνευσε να χάσει τη ζωή του, ο νεαρός συνάδελφός μας Διαμαντής Μαντζούνης, ως απόρροια της ανεξέλεγκτης βίας. Μας είπαν να μην κάνουμε συμψηφισμούς και έτσι πρέπει να γίνεται, αλλά η αλήθεια είναι μια. Και τα δυο γεγονότα έχουν ένα κοινό παρονομαστή. Τη βία. Ήταν δυο συγκλονιστικά γεγονότα, που οδήγησαν τον εργασιακό μας χώρο πολλά χρόνια πίσω, αλλά και τη χώρα μας σε μια πολύ επικίνδυνη περιπέτεια.

Μπροστά σε αυτές τις οδυνηρές για το χώρο μας εξελίξεις, η Ομοσπονδία μας δεν σιώπησε. Δεν κι

νήθηκε συνεχιστικά, ούτε εξυπνέτησε μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Καταδίκασε τη βία από όπου κι αν προέρχεται και υπενθύμισε στους κρατούντες ότι από συστάσεώς της αγωνίζεται για μια αστυνομία με ανθρώπινο πρόσωπο.

Η Ομοσπονδία μας έχει ανοικτό μέτωπο με τα κρούσματα αυθαιρεσίας και διαφθοράς. Ήταν εκείνη που είχε ζητήσει τη σύσταση της Υπηρεσίας Εσωτερικών υποθέσεων πριν από πολλά χρόνια και έχει να παρουσιάσει δεκάδες προτάσεων και ιδεών για τον εκδημοκρατισμό, τον εκσυγχρονισμό και την αποτελεσματικότερη λειτουργία του συνόλου των αστυνομικών υπηρεσιών.

Οι προτάσεις μας

Συντάξαμε και παρουσιάσαμε συγκεκριμένο αντιρατσιστικό χάρτη, ενώ τολμήσαμε να ζητήσουμε, με συγκεκριμένο πλαίσιο, ακόμα και την ένταξη αλλοδαπών στο αστυνομικό σώμα. Το ίδιο πράγμα, απ' ό,τι πληροφορηθήκαμε τέθηκε στον Αρχηγό της ΕΛΑΣ, από τον ίδιο τον Αρχηγό της ΣΚΟΤΛΑΝΤ ΠΑΡΝΤ κατά τη διάρκεια επίσημης συνάντησής του εδώ στην Αθήνα πέρυσι, αλλά η ηγεσία μας δεν έδειξε τη δέουσα προσοχή και σοβαρότητα στο σημαντικό αυτό ζήτημα.

Καθιερώσαμε την 9η Οκτωβρίου ΩΣ ΗΜΕΡΑ ΑΙΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΣ, ζητήσαμε να συσταθεί ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΠΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, κάτι αντίστοιχο με το έργο του Συνηγόρου του Πολίτη, διοργανώσαμε ένστολη συγκέντρωση διαμαρτυρίας την άνοιξη του 2007, στον τελικό του Champions League στην Αθήνα με κεντρικό σύνθημα «Η ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΕΙΝΑΙ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ», ενώ με αφορμή τις επιθέσεις που δέχθηκαν και στο παρελθόν συνάδελφοί μας των ειδικών υπηρεσιών και των αστυνομικών τμημάτων, κάναμε διάβημα στον τότε υπουργό Δημόσιας Τάξης, καταγγέλλοντας την επικίνδυνη τακτική που οδηγούσε στη διάρρηξη

των σχέσεων κοινωνίας και αστυνομίας. Τολμήσαμε επίσης να διοργανώσουμε ημερίδα με θέμα «το συνδικαλιστικό κίνημα και οι σύγχρονες μορφές αγώνα στις νέες συνθήκες της παγκοσμιοποίησης», όπου τονίσαμε ότι πρέπει να εκδοθεί κατ' επιταγή του Συντάγματος σχετικός νόμος για το δικαίωμα του συνέρχεσθαι.

Η νοοτροπία

Και βέβαια στα συνεδριά μας θέτουμε επιτακτικά τα τελευταία χρόνια το πανθομολογούμενο αίτημά μας για «Αλλαγή της νοοτροπίας και αντίληψης στην δράση της Ελληνικής Αστυνομίας, διό-

τι είναι φανερό ότι ο σημερινός τρόπος λειτουργίας έχει εξαντλήσει κάθε περιθώριο ανοχής και αντοχής.

Η προ διετίας κατατεθείσα πρότασή μας για τη σύσταση διακομματικής επιτροπής με το κυρίαρχο ερώτημα «ΤΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΙΑΤΙ ΤΗ ΘΕΛΟΥΜΕ» απασχολεί ήδη τον πολιτικό κόσμο και θέλουμε να πιστεύουμε ότι αυτή η νέα χρονιά, το 2009, παρά τα αρνητικά σύννεφα που συγκεντρώθηκαν πάνω από τον Οργανισμό μας, θα μας φέρει τελικά τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Πρωταρχικό μέλημα όλων η λειτουργία του αστυνομικού μέσα σε απόλυτα επαγγελματικά πλαίσια, με διαφανείς όρους λειτουργίας και αποτελεσματικής δράσης για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, με απόλυτο σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα και στις συνταγματικές ελευθερίες του πολίτη.

Ο πρόεδρος της ΠΟΑΕΙΑ ανέλυσε τις κοινωνικές και όχι μόνο καταβολές της βίας και αυθαιρεσίας σε μια ευνομούμενη πολιτεία και κάλεσε τους ιθύνοντες να μη σκεπάσουν κάτω από το χαλί τα αίτια της νεανικής εξέγερσης που βιώσαμε πρόσφατα

Καταδικάζοντας και απορρίπτοντας τη βία και την αυθαιρεσία από όπου και αν προέρχεται, ο πρόεδρος της ΠΟΑΕΙΑ Δημήτρης Γεωργατζής τόνισε ότι «η βία, ανέκαθεν, ήταν ένα ζήτημα αμφιλεγόμενο. Ταμπού για κάποιες πολιτικές αλλά και για το σύνολο της κοινωνίας, είναι ένα διαχρονικό θέμα για αντιστάσεις. Σύμφωνα με τον Καντ, είναι δομικό στοιχείο της κοινωνίας, ενώ κάθε αντιστάσεις της ανθρώπινης ψυχής (από τον Φρόιντ μέχρι τον Ντοστογιέφσκι) αντιμετώπισε τη βία ως μια υπαρκτή πραγματικότητα. Ε-

ντούτοις, η διαφορά από τη θεωρητική ανάλυση του φαινομένου με τον αντίκτυπο που φέρει μια πράξη βίας στον ψυχισμό του ανθρώπου, είναι το σημείο το οποίο σηματοδοτεί την έναρξη του προβληματισμού. Ειδικότερα στο θέμα της βίας ως πράξη εξέγερσης και εναντίωσης, τα πράγματα είναι επίσης περίπλοκα. Η βία ως μέσο απορύθμισης μιας δεδομένης κατάστασης πραγμάτων, σίγουρα έχει κάποια χρησιμότητα. Είναι ωστόσο η θεσμοποίηση της βίας που ελλοχεύει έναν κίνδυνο, να καταστεί αυτού του

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΑΤΖΗΣ Η βία δεν ξεχωρίζει

είδους η βία σε μια ιεροτελεστία άνευ ουσίας. Η «κοινωνία του θεάματος» παραμονεύει και με την πρώτη ευκαιρία την συσκευάζει σε τηλεοπτικό προϊόν άμεσης κατανάλωσης: οι τηλεθεατές την καταναλώνουν με βαριά ψυχή και κατόπιν τη χωνεύουν με μια είδηση που αναδεικνύει την εθνική ομοψυχία.

Αντίσταση

Η «θεσμοποίηση» της βίας μέσω των καθιερωμένων επεισοδίων σε πορείες και λοιπές εκδηλώσεις, το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν αποτελεί μια απολύτως υγιή έκφραση δυσαρέσκειας. Από την άλλη, το κύμα βίας που ξεσπά π.χ. σε μια αντιπολεμική πορεία, δεν είναι απαραίτητα στο σύνολό του «πακεταρισμένο» από πριν. Σε

Η τελευταία δική μας «νεανική εξέγερση» σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση και τον ευτελισμό του «δημοσίου διαλόγου» είναι ένδειξη εντόνων διεργασιών στο κοινωνικό υπόστρωμα της Ελληνικής Κοινωνίας.

αστυνομία με ανθρώπινο πρόσωπο

Κυρίες και κύριοι,
Φίλοι και φίλες

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Είναι περιττό να αναφερθούμε στην αναγκαιότητα του αστυνομικού θεσμού και ότι δεν νοείται Δημοκρατία χωρίς Αστυνομία, καθώς ο θεσμικός της ρόλος συνίσταται ακριβώς στην περιφρούρηση των συνθηκών για την απρόσκοπτη λειτουργία των αρχών της δημοκρατίας.

Τα «ιδεολογήματα»

Δεν μπορούμε όμως να μην επισημάνουμε ότι η αβεβαιότητα και η σύγχυση που διακατέχει μια μεγάλη μερίδα συναδελφών μας, εξαιτίας των αλλοπρόσδεων πολιτικών που εφαρμόστηκαν για την αστυνομία τα τελευταία χρόνια, σε συνδυασμό και με τα όσα «ιδεολογήματα» διακινούνται εναντίον μας από τις βαμμένες με αίμα αστυνομικών, τρομοκρατικές προκηρύξεις, ζητούν απάντηση από όλους μας. Οι πολίτες θέλουν μια αστυνομία φιλική προς αυτούς. Οι πολίτες θέλουν μια επαγγελματική αστυνομία, που να εμπνέει εμπιστοσύνη και να αποκρούει τη βία από όπου κι αν αυτή προέρχεται.

Και από την άλλη, ο πολίτης οφείλει να σέβεται τον αστυνομικό θεσμό. Οφείλει να καταδικάσει το ρατσιστικό σύνθημα «Μπάτσοι – Γουρούνια – Δολοφόνοι». Δεν μπορούμε από τη μία να προπηλακίζουμε τους αστυνομικούς και από την άλλη να προστρέχουμε σε αυτούς όταν τους χρειαζόμαστε.

Γι' αυτό πρωταρχικό μέλημα όλων, της συντεταγμένης πολιτείας, της κυβέρνησης και των πολιτικών κομμάτων λέμε χρόνια τώρα, ότι είναι η θωράκιση αυτού του θεσμού κατά τον καλύτερο τρόπο, για μια λειτουργία του αστυνομικού μέσα σε απόλυτα επαγγελματικά πλαίσια, με διαφανείς όρους λειτουργίας και αποτελεσματικές δράσεις στην αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, με απόλυτο σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα και στις συνταγματικές ελευθερίες του πολίτη.

Εργαζόμενοι

Ως συνδικαλιστικό κίνημα και ως Ομοσπονδία πετύχαμε να πείσουμε τους συμπολίτες μας ότι είμαστε και εμείς εργαζόμενοι, σκληρά εργαζόμενοι και ισχνά αμειβόμενοι, είμαστε μέρος του κοινωνικού συνόλου, άντρες και γυναίκες με ευ-

αισθησίες, αναζητήσεις, ανησυχίες σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής, πολιτιστικής, καλλιτεχνικής δράσης και έκφρασης. Ταυτόχρονα όμως, επιφορτισμένοι με το άχαρο συχνά, αλλά ιερό και απαραίτητο για τις σύγχρονες δημοκρατίες καθήκον της δημόσιας τάξης, της ασφάλειας και της περιφρούρησης των υπέρτατων αγαθών (ζωή, τιμή, περιουσία) των συμπολιτών μας. Εκ των πραγμάτων οφείλουμε να μην κλείνουμε τα μάτια μας.

Οι αστυνομικοί είναι εκείνοι που καλούνται πρώτοι να αντιμετωπίσουν την οικτρή κοινωνική πραγματικότητα κυρίως λόγω της φύσεως του λειτουργημάτων μας. Είμαστε υποχρεωμένοι να βρεθούμε πρόσωπο με πρόσωπο με τον κακοποιό, τον αδιάτακτο εγκληματία, αλλά από την άλλη και δίπλα σε φτωχούς, σε χρήστες ναρκωτικών ουσιών, σε απόκληρους της ζωής, σε μετανάστες που αναζητούν μια καλύτερη μέρα στη χώρα μας. Εκ

των πραγμάτων είμαστε κοντά στον ανθρώπινο πόνο και γνωρίζουμε πόσο πονά το άδικο και η απάνθρωπη συμπεριφορά.

Να συνεχίσουμε

Με αυτές τις σκέψεις, κλείνοντας, θέλω να σας ευχαριστήσω και πάλι που ανταποκριθήκατε στο κάλεσμά μας και να σας ζητήσω να συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα. Κάναμε σήμερα αυτήν την αρχή από εδώ από την Πλατεία Συντάγματος, γνωρίζοντας ότι το εγχείρημά μας είναι δύσκολο. Επισημαίνουμε όμως, ότι η ΠΟΑΣΥ αγωνίστηκε ενάντια σε κατεστημένες λογικές σε πολύ πιο δύσκολους καιρούς. Το ίδιο θα κάνει και σήμερα, γνωρίζοντας ότι έχει στο πλευρό της τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας μας και βεβαίως το σύνολο των συναδελφών μας, που προσβλέπουν και στηρίζουν τον συνδικαλιστικό ακηδεμόνευτο αγώνα μας».

ποιότητες. Σκοτώνει!

τέτοιου είδους ακραίες συνθήκες με την καταστολή των γκλομπς και των χημικών να κρέμεται ως δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια των διαδηλωτών, πολλές φορές η έκλυση της βίας έχει τη μορφή μιας άμεσης, αυθόρμητης και λυτρωτικής αντίστασης.

Η μονολιθική σκέψη όμως που θέλει την αντίσταση να εκφράζεται μονάχα μέσω των μολότωφ, είναι παραπλανητική. Η απαίτηση να οπλιστεί το χέρι καθενός, είναι παράλογη και εκβιαστική. Η ευρύτητα της δράσης ενάντια στην απολυταρχικότητα και την πίεση για προσαρμογή, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Οι ρωγμές ενός διάτρητου καπιταλιστικού συστήματος είναι πολλές και η δυνατότητα να διαχέονται ριζοσπαστικές ιδέες και

αντιλήψεις διαμέσου αυτών, δεν πρέπει να μας διαφεύγει. Το γεγονός ότι αυτές καταλήγουν συνήθως στα σκουπίδια, ανάμεσα στους τόνους ανοησίας που μας περικλείει, είναι ένα άλλο θέμα. Η άρνηση της υφιστάμενης πραγματικότητας παίρνει πολλές μορφές και μια θεωρητική σύμπραξή τους μοιάζει αναγκαία. Από καλλιτέχνες που δρουν στο περιθώριο και πυροδοτούν αντιδράσεις με το έργο τους, μέχρι αυτούς που αρνούνται να υπηρετήσουν τη στρατιωτική τους θητεία και από «αλλοπαρμένους» που προσβάλλουν τα μικροαστικά ήθη με τον τρόπο ζωής τους, μέχρι αυτούς που ξημεροβραδιάζονται με τον Φουκώ και τον Μπάροουζ, ο δρόμος της υπέρβασης γνωρίζει πολλά μονοπάτια. Είναι αυτονόητο, ότι αν

η άρνηση δεν μετουσιωθεί σε κάτι γόνιμο και δημιουργικό, αν δηλαδή το σπέρμα της αμφιβολίας δεν γονιμοποιηθεί σε στέρεα κριτική, δεν καταφέρνεις (σχεδόν) τίποτα.

Σε πολλές περιπτώσεις κινήματα και εξεγέρσεις υπονομεύτηκαν ή και προβοκαρίστηκαν από φαινόμενα ανεξέλεγκτης βίας, απομονώθηκαν, απομαζικοποιήθηκαν, ηττήθηκαν πολιτικά και ε-

ξέπεσαν στις καταστροφές και στο «πλιάτσικο». Ιδιαίτερα όταν ήταν αυθόρμητες εκρήξεις, χωρίς στόχους συγκεκριμένους και χρόνους. Όταν δεν ήξεραν τότε έπρεπε να σταματούν και τότε έπρεπε να ξεκινούν.

Όταν δεν ήλεγχαν τα «μέσα» και δεν είχαν αντιληψη του ευρύτερου κοινωνικοπολιτικού χώρου.

➤ συνέχεια στη σελ. 10-11

ΜΑΝΟΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ

«Έτούτη η σύναξη είναι ένα βήμα

Κανένας άνθρωπος δε δικαιούται να αφαιρεί τη ζωή του άλλου ανθρώπου επειδή δε συμφωνεί με τις αντιλήψεις του, τόνισε ο αγωνιστής της Δημοκρατίας και χαρακτήρισε ως μήτρα του κακού την καταπάτηση της διάκρισης των εξουσιών στη χώρα μας

Δυναμικός, ανανεωτικός και ταυτόχρονα συγκινητικός υπήρξε ο από καρδιάς λόγος του αγωνιστή της Δημοκρατίας **Μανόλη Γλέζου**, που απευθυνόμενος με πατρική στοργή «σε παιδιά και εγγόνια του», έδωσε το δικό του μήνυμα ελπίδας για την έξοδο από την κρίση που βιώνουμε. Ολόκληρος ο χαιρετισμός του έχει ως εξής:

Σας χαιρετίζω. Χαιρετίζω αυτή τη σύναξη, πρώτον γιατί μου θυμίζει ότι πριν από 66 χρόνια οι Έλληνες αστυνομικοί στη διάρκεια της κατοχής παρόλο που ήθελε ο κατακτητής να τους χρησιμοποιήσει εναντίον του λαού, αντέδρασαν. Είμαστε η μοναδική χώρα της Ευρώπης που οι Έλληνες αστυνομικοί προέβησαν σε απεργία και απελύθησαν 350. Και θα συνέχιζαν να απολύουν αλλά επέμεναν οι αστυνομικοί οι υπόλοιποι στην απεργία και αναγκάστηκαν και τους πήραν πάλι στο Σώμα.

Μου θυμίζει εκείνη η συγκέντρωση το δικαίωμα των Ελλήνων αστυνομικών να είναι πατριώτες. Σήμερα, τούτη η συγκέντρωση μου θυμίζει το δικαίωμά σας να είστε πολίτες. Να μην είστε όργανα κανενός. Ούτε Κομμάτων, ούτε συστημάτων! Και για αυτό το λόγο νιώθω ιδιαίτερη συγκίνηση.

Ομολογούμενως, εάν δεν θέλουμε να στρουθοκαμηλίζουμε, βρισκόμαστε μπροστά σε μία κρίση. Σε ένα ξέσπασμα βίας. Δεν είναι μονάχα η τόλμη σας να καταδικάσετε τη βία. Σας καλώ να καταδικάσουμε μαζί και την αφαίρεση της ανθρώπινης ζωής. Όχι μονά-

χα της βίας, αλλά και την αφαίρεση της ανθρώπινης ζωής. **Κανένας άνθρωπος δε δικαιούται να αφαιρεί τη ζωή του άλλου ανθρώπου επειδή δε συμφωνεί με τις αντιλήψεις του.** Εάν θέλεις, εδώ είναι, μπροστά! Αυτό σημαίνει δημοκρατία, αν καταφέρεις να τον πείσεις, ν' αλλάξει μυαλά ή να έρθεις στα δικά του, δικαίωμα σου. Αλλά δε μπορείς να του αφαιρείς τη ζωή. Όχι λοιπόν μόνο ενάντια στη βία, αλλά ενάντια στην αφαίρεση της ανθρώπινης ζωής.

Η μήτρα του κακού

Η κρίση δημιουργήθηκε και η μήτρα του κακού βρίσκεται σε ένα συγκεκριμένο γεγονός. Στο γεγονός ότι ως θεσμός τα Σώματα Ασφαλείας μάς ήρθαν από τη Δύση. Εμείς δώσαμε στη Δύση έναν πλούτο ιδεών. Τους δείξαμε ότι η πόλη που αποτελείται από πολίτες ή όταν ασκούν πολιτική, δημιουργούν πολιτισμό. Και τα πήραν όλα αυτά οι ξένοι και αντί να δουν τον πολίτη, πώς πρέπει να ασκεί πολιτική για να δημιουργείται πολιτισμός, μας στείλανε την police.

Δεν είναι τυχαίο αυτό το γεγονός αγαπητοί φίλοι. Το φέρνετε όλοι στην πλάτη σας, εσείς οι ένστολοι. Η police είναι ένα όργανο καταστολής. Και είναι όργανο καταστολής εναντίον των πολιτικών, των κοινωνικών και των δημοκρατικών κινήσεων. Δεν είναι αυτός ο ρόλος της αστυνομίας.

Εντάξει, χρειάζεται τώρα στη κοινωνία που ζούμε να έχουμε Αστυνομία, μα η Αστυνομία πρέπει να είναι οπωσδήποτε εναντίον του εγκλήματος και όχι εναντίον των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων. Γι' αυ-

τό το λόγο πρέπει να δούμε τη μήτρα του κακού! Η αιτία είναι το γεγονός ότι τα Σώματα Ασφαλείας ανήκουν στην Εκτελεστική εξουσία. Εάν θέλουμε να λυθεί ριζικά το θέμα, θα πρέπει τα Σώματα Ασφαλείας να περάσουν στη Δικαστική εξουσία. Και η Δικαστική εξουσία πρέπει να είναι ανεξάρτητη! Και όχι διορισμένη από την Εκτελεστική Εξουσία. Εδώ δε μιλάω για τις δικές μου απόψεις για την άμεση δημοκρατία. Μιλάω γι' αυτή την αντιπροσωπευτική δημοκρατία. Έχει γίνει κάποιος σύγχυση! Δεν υπάρχει διάκριση εξουσιών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ

«Ο πραγματικός στόχος είναι ο συνδικαλισμός...»

«Είμαστε εδώ σήμερα», τόνισε ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. **Γιώργος Ντόλιος**, «για να εκφράσουμε τη συμπάραστασή μας με αυτό το διαχρονικό μήνυμα το «Όχι στη ΒΙΑ». Ένα μήνυμα που απέκτησε ιδιαίτερη επικαιρότητα τις τελευταίες εβδομάδες στη πατρίδα μας. Ένα μήνυμα του οποίου η εκπομπή έχει εξαιρετική σημασία το ότι εκπέμπεται σήμερα σε αυτή την εκδήλωση-συλλαλητήριο από τους άνδρες και τις γυναίκες των Σωμάτων Ασφαλείας.

Είναι η επιβεβαίωση ότι η επιλογή που έγινε κάποια στιγμή για την καθιέρωση του συνδικαλισμού στα Σ.Α. ήταν η σωστή επιλογή. Εμείς, ήμασταν πάντα μαζί με τους άνδρες και τις γυναίκες των Σωμάτων Ασφαλείας. Το δείξαμε στην κάθε στιγμή της κυβερνητικής μας θητείας και στη διάρκεια της αντιπολιτευτικής μας θητείας. Ήμασταν μαζί σας, απέναντι στο Προεδρικό Διάταγμα που αφορά το Πειθαρχικό Δίκαιο και το οποίο εν κρυπτώ και παραβύστω υπογράφηκε. Ήμασταν μαζί σας για να ανακόψουμε την έκδοση νέου ΠΔ που αφορά τις μεταθέσεις που έχει σαν στόχο να καταστήσει όμηρο κάθε αστυνομικό σε κάθε προϊστάμενο του. **Αντιλαμβανόμαστε μαζί με εσάς, πολύ καλά ότι ο πραγματικός στόχος είναι ο συνδικαλισμός.**

Έχουμε άποψη και ήμαστε μαζί σας για το τι πρέπει να γίνει στα Σώματα Ασφαλείας. Έχουμε άποψη για την αναδιάρθρωση των Σωμάτων Ασφαλείας, για την ανασυγκρότησή τους, για την εκπαίδευσή τους.

Αυτή μας η άποψη έχουμε διαπιστώσει ότι αποτελεί σε πολύ μεγάλο τμήμα της, κοινό τόπο με τις απόψεις που σήμερα εκφράστηκαν από την ΠΟΑΣΥ και την ΠΟΑΞΙΑ, με τις απόψεις που κατά καιρούς εκφράζονται από τα συνδικαλιστικά τους όργανα σε κάθε ευκαιρία και σε κάθε επαφή που έχουμε μαζί σας.

Θέλουμε να σας πούμε ότι δεν είναι ένα εύκολο βήμα και μια εύκολη θέση της αντιπολιτευσης αυτό που μας δίνει τη δυνατότητα να λέμε αυτά τα πράγματα. Παρακολουθήστε μας διαχρονικά. Από τότε που ξεκινήσαμε να ασχολούμαστε με τα Σώματα Ασφαλείας. Παρακολουθήστε μας από εδώ και πέρα. Θα καταλάβετε ποιοι πραγματικά εννοούν αυτά τα οποία λένε και ποιοι όχι.

Να είστε καλά».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΛΟΥΜΗΣ

Καταστροφικό το «μπάτσο

«**Ο**ύτε υιοθετήσαμε, ούτε υιοθετούμε, ούτε επικροτήσαμε, ούτε εφαρμόσαμε, ούτε εφαρμόζουμε μεθόδους στηριγμένες στη βία», τόνισε ο εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. **Παναγιώτης Πλούμης**, συμπληρώνοντας ότι η βία στις ακραίες της εκφράσεις αφήνει πίσω της νεκρούς και βαριά τραυματισμένους.

Το βασικό συμπέρασμα από τα τελευταία γεγονότα είναι κατά τον ίδιο, το γεγονός ότι διευρύνεται το χάσμα ανάμεσα στην αστυνομία και την κοινωνία. Ζήτησε από την κυβέρνηση και τα άλλα πολιτικά κόμματα να αποδεχθούν την πρόταση των Ομοσπονδιών για τη διακομματική επιτροπή, που υποβλήθηκε στη Βουλή από τον πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας κ. Αλέκο Αλαβάνο, για να αναλάβουν, όπως τόνισε, όλοι τις ευθύνες τους. Αναφέροντας στη συνέχεια τα αιτήματα των δυο

Ομοσπονδιών για εκδημοκρατισμό και εκσυγχρονισμό της ΕΛ.ΑΣ., είπε ότι «δεν χρειάζεται η αστυνομία να συμμετέχει με μονάδες και τμήματά της στις εργατικές κινητοποιήσεις, στις εκδηλώσεις των φοιτητών και της νεολαίας, εκεί που συναθροίζονται οι ίδιοι οι αστυνομικοί για να διεκδικήσουν τα αιτήματά τους και να τους «ματσουκώσουν» κι από πάνω. Να στέλνει τα ΜΑΤ για να πηγαίνουν στο τέλος και στις παρυφές μιας ειρηνικής καθ' όλα εκδήλωσης για να παίζει με την «ουρά» αυτής της εκδήλωσης. Ποιόν βοηθά αυτό το πράγμα, μήπως το ένα ανακυκλώνει το άλλο κι ο ένας αποτελεί συμπλήρωμα του άλλου; Αλλά βέβαιο ο ένας με την κουκούλα κάνει τη δουλειά του. Τον άλλο που τον

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΑΜΙΧΑΣ

«Η ποδηγέτηση του συνδικαλισ

Ο εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού **Απόστολος Μπαμιάχας**, μεταφέροντας το χαιρετισμό του προέδρου του κόμματος κ. Γιώργου Καρατζαφέρη υπενθύμισε στους κυβερνώντες «ότι αν είναι υποχρέωσή τους η ασφάλεια του Έλληνα πολίτη, οι Έλληνες αστυνομικοί είναι και αυτοί πολίτες. Και είναι πολίτες τους οποίους έχουμε επιφορτίσει να είναι υπεύθυνοι για την τάξη, την προσωπική ασφάλεια και την περιουσία μας. Αυτή η εποχή της υποκρισίας, του καμμένου Αλέξη, του Διαμαντή, θαρρείς και ήταν ξάδελφός μας και τον ξέραμε και από χτες, αυτές οι παρουσίες στα

νοσοκομεία ίσως θα έπρεπε να είχαν προληφθεί. Με μια κατοχύρωση των αστυνομικών και όχι υποκριτικά να λέμε δε φορούσαν τα γιλέκα, τα γιλέκα των 8 κλών που δεν έχουν ανανεωθεί ακόμη». Καταγγέλλοντας στη συνέχεια τις τρομοκρατικές ενέργειες τόνισε ότι «οι αστυνομικοί είναι εκείνοι που πληρώνονται, με τον τρόπο που πληρώνονται, για να προστατεύουν εμάς και όχι το σύστημα.

Το σύστημα πραγματικά θέλει ρήξη και ανατροπή,

α προς τα μπρος»

Διεκδικούμε

Με την βεβαιότητα, ότι εσείς μ' αυτή τη σημερινή συγκέντρωση διεκδικείτε το δικαίωμα του πολίτη, το δικαίωμα να είστε πολίτες, οφείλουν όλα τα κόμματα να σας ακούσουν, οφείλουν αντιπροσωπεύει τους από εδώ που βρίσκονται, **να διαβιβάσουν στα κόμματα την θέλησή σας και να γίνει μια ευρύτατη συζήτηση γύρω από τα θέματα της Αστυνομίας. Ποιός είναι πραγματικά ο ρόλος της Αστυνομίας;** Αγαπητά μου παιδιά, πάλι θα πω και εγγόνια. Με τη βεβαιότητα ότι ετούτη η σύναξη είναι ένα βήμα προς τα μπρος, σας απευθύνω τις καλύτερες ευχές μου όχι μονάχα για το 2009, αλλά για να βρει η αστυνομία τον δρόμο της, ως διασφαλιστής του πολίτη και όχι ως καταστολέας του πολίτη! Γεια και χαρά σας!

ι, γουρούνια, δολοφόνοι»...

στέλνει η ηγεσία να συμμετέχει σε αυτό το παγινιδάκι; Γιατί, λοιπόν να συμφωνήσουμε με αυτές τις πρακτικές; Ξαναλέμε ότι αυτό δεν βοηθά κανέναν, παρά διευρύνει το χάσμα». Ο Παναγιώτης Πλούμης κάλεσε ειδικότερα την κυβέρνηση να αποδεχτεί το δημόσιο διάλογο για την αστυνομία, «για να απαλλαγούν ορισμένοι από τις φαντασιώσεις του αρχιπραιτώρα. Καταστροφική αντίληψη για την ελληνική κοινωνία», είπε. «Γιατί ο αρχιπραιτώρας φαντασιώνεται τον αρχηγό που έχει το στρατό του, που μπορεί να τον χρησιμοποιεί όπως νομίζει αυτός. Λέμε, ακόμη, ότι στην ίδια λογική και στην άλλη όψη του νομίσματος, το «μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι», είναι ένα καταστροφικό σύνθημα που οδηγεί ακριβώς σ' αυτόν τον διχασμό, στο χάσμα της αστυνομίας με την κοινωνία. Είμαστε υπέρ της άποψης ότι τα

μεγάλα προβλήματα αντιμετωπίζονται πρώτ' απ' όλα με πολιτικά μέτρα και προτάσεις. Η αστυνομία σαν κομμάτι της κοινωνίας μας πρέπει πρώτ' απ' όλα να αντιμετωπίζει το οργανωμένο έγκλημα και όσα συμβαίνουν στην κοινωνία μας καθημερινά, που τα βλέπουμε και πρέπει να είναι καλά οργανωμένη και έτοιμη να τα αντιμετωπίσει. Να αντιμετωπίσει τα ίδια τα προβλήματα του προσωπικού της, αυτό το αίσχος των 700 ευρώ και την υπόσχεση για ένταξη του επαγγελματία στα βαρέα και ανθυγιεινά, για τις απλήρωτες υπερωρίες, τα νυχτερινά και κάθε άλλη απλήρωτης μορφής εργασία». Κλείνοντας, τόνισε ότι η ασφάλεια των πολιτών είναι υπόθεση του κράτους και όχι των ιδιωτικών εταιρειών σκευορύτι, στις οποίες παραχωρούνται συνεχώς αρμοδιότητες της δημόσιας αστυνομίας.

ομού δεν πρέπει να περάσει»

αλλά όχι με τα όπλα. Με πειθώ, με επιχειρήματα, μέσα από τη Δημοκρατία μέσα από την Ελληνική Βουλή». Στη συνέχεια καυτηρίασε τα προσβλητικά και απαξιώτικα συνθήματα που ακούστηκαν κατά των αστυνομικών τονίζοντας. «Ε, όχι λοιπόν! Ούτε γουρούνια, ούτε δολοφόνοι είναι οι αστυνομικοί. Είναι Έλληνες πολίτες με τα ίδια δικαιώματα με όλους μας. Και πρέπει να τα διεκδικήσουν. Άρα η ποδηγέτηση του συνδικαλισμού δεν πρέπει να περάσει. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα στη διεκδίκηση, και εσείς περισσότερο από όλους γιατί δεν είστε από εκείνους τους προνομιούχους που η πολιτεία τους

χαϊδεύει. Είστε εκείνοι που προσπαθείτε να βγάλετε το ψωμί σας τίμια, αλλά όλοι πρέπει να έχετε υπόψη σας ότι όπως εμείς θέλουμε να σας σεβαστούμε πρέπει κι εσείς να σέβεστε τον Έλληνα πολίτη. Και νομίζω ότι στο σύνολό σας σχεδόν το κάνετε. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος συναγεμρός θέλει να σας ευχαριστήσει για τη προσφορά σας στη κοινωνία και να σας δηλώσει ότι θα σταθεί δίπλα σας και θα υποστηρίξει όλα τα δίκαια επαγγελματικά σας δικαιώματα και διεκδικήσεις και να τονίσει ακόμη ότι σε μία χώρα που θέλει να λέγεται δημοκρατική η αστυνομία έχει τη θέση της ακριβώς για να προστατέψει αυτή τη δημοκρατία».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ

«Κυβέρνηση και Νέα Δημοκρατία θα βρίσκονται πάντοτε στο πλευρό σας, με όλες τις δυνάμεις τους»

«Η αναβάθμιση του λειτουργήματος του αστυνομικού και η βελτίωση των συνθηκών εργασίας του, συνιστούν αναγκάσιους όρους και προαπαιτούμενα για τη χάραξη και εφαρμογή μιας σύγχρονης και αποτελεσματικής αντεγκληματικής πολιτικής», τόνισε ο **Δημήτρης Σαμπαζιώτης**, βουλευτής Μεσσηνίας της Νέας Δημοκρατίας και πρόεδρος της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης και Δημόσιας Τάξης της Βουλής. Στη συνέχεια τόνισε ότι η κυβέρνηση Καραμανλή, ιδίως στο πλαίσιο του ενιαίου υπουργείου Εσωτερικών, έχει επενδύσει στην αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας και τη μετεξέλιξή της σ' ένα σύγχρονο και με ακόμη πιο ενισχυμένη επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα Σώμα, το οποίο να εγγυάται, στον υψηλότερο δυνατό βαθμό, το ασφαλές περιβάλλον που ζητάει ο πολίτης, με πλήρη σεβασμό στα δικαιώματα του Ανθρώπου».

Αναφερόμενος στα τελευταία γεγονότα, είπε ότι η Νέας Δημοκρατία καταδίκασε «την σφαίρα που χτύπησε θανάσιμα τον άτυχο Αλέξανδρο όπως καταδικάζουμε και την σφαίρα που χτύπησε τον Διαμαντή. Μόνο 5 χρόνια χωρίζουν τον 21χρονο Διαμαντή από τον 16χρονο Αλέξανδρο. Ο Αλέξανδρος μαθητής Λυκείου και ο Διαμαντής μόλις το Νοέμβριο είχε τελειώσει την σχολή Αστυνομικών. Θα μπορούσε να ανήκουν στην ίδια παρέα. Μπορούν και οι δύο να χαρακτηριστούν παιδιά. Θέλω να σας δηλώσω ξεκάθαρα πως η Ελληνική πολιτεία είναι με τον Διαμαντή όπως ήταν και με τον Αλέξη».

Σε μια δημοκρατική χώρα οι νόμοι πρέπει να εφαρμόζονται αλλά πρωτίστως όμως πρέπει να προστατεύονται τα δικαιώματα του Ανθρώπου. Η Κυβέρνηση, είναι αποφασισμένη και η Δημοκρατία να θωρακίσει και τα δικαιώματα του Ανθρώπου να προστατεύσει, κυρίως όμως είναι αποφασισμένη να μην ανεχθεί όλους εκείνους, οι οποίοι με πρά-

ξεις ωμής βίας παραβιάζουν και τα δικαιώματα του Ανθρώπου και τους θεσμούς. Και αυτό που πρέπει να αποκλείσουμε και να το αποκλείσουμε διαπαντός είναι η χρήση βίας. Άλλο η διαπάλη ιδεών, άλλο η σύγκρουση ιδεών που αποτελεί τον πυρήνα την πεμπτοσύνη της φιλοσοφίας της δημοκρατίας και άλλο η ωμή βία που έρχεται να καταλύσει κάθε έννοια δημοκρατίας, έρχεται να καταλύσει κάθε έννοια ελευθερίας και ασφάλειας του πολίτη. Και από τα τελευταία γεγονότα από τη δράση των ακραίων και σκοτεινών στοιχείων έχει διαταραχθεί το αίσθημα της ασφάλειας και του κράτους δικαίου. Δεν είναι μόνο θέμα της Κυβέρνησης. Είναι θέμα όλων μας να δώσουμε τη σωστή απάντηση. Ιδού η πρόκληση. Ας απαντήσουμε όλοι».

Στήριξη

Ο ίδιος στάθηκε ιδιαίτερα στη στήριξη που απολαμβάνουν από την πολιτεία όσοι συναδέλφοι τραυματίζονται εν ώρα υπηρεσίας και τόνισε ότι η Ελληνική Αστυνομία, στο πλαίσιο της Δημοκρατικής νομιμότητας, επιτελεί στο ακέραιο και με αυτοθυσία το καθήκον της προστατεύοντας το κοινωνικό σύνολο και τα δικαιώματα του Ανθρώπου. Γι' αυτό και θέλω να είστε και εσείς βέβαιοι πως ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα βρίσκεται πάντοτε στο πλευρό σας, με όλες τις δυνάμεις της, αρωγός, συμπαραστάτης και σύμμαχος κατά την εκτέλεση της δύσκολης αποστολής σας».

Κλείνοντας, με αφορμή την Προκήρυξη του «Επαναστατικού Αγώνα», εξέφρασε τη βαθιά του πεποίθηση ότι «η Δημοκρατία μας είναι στέρεη και ώριμη, η κοινωνία μας είναι ώριμη και οι πολίτες θα αποτρέψουν όλα εκείνα τα γεγονότα που δημιουργούν τις προϋποθέσεις και τις συνθήκες για να έχουν την παραμικρή αξία τέτοιου είδους νοσηρά φαινόμενα».

Το Ψήφισμα του συλ

Καταδικάζουμε κάθε τι που πληγώνει και

Ο στυγνός και απάνθρωπος ολοκληρωτισμός των απεχθών εγκληματικών ενεργειών κατά του ιερού δικαιώματος στη ζωή και ο μηδενισμός της καταστροφικής βίας, που πρόσφατα συντάραξαν την κοινωνία μας, τείνουν να επιφέρουν ανεξάληπτα τραύματα στους θεσμούς, στις αξίες και στα αγαθά της Δημοκρατίας, που ο Ελληνικός λαός με αγώνες και θυσίες κατέκτησε.

Η αίσθηση μιας γενικευμένης ανασφάλειας για την προοπτική της ποιότητας της ζωής μας, τείνει να μετατραπεί σε συλλογικό βίωμα, ιδιαίτερα ανησυχητικό για την κοινωνική πρόοδο και συνοχή, την οποία ο κάθε υγιώς σκεπτόμενος άνθρωπος, απ' όποιο μετερίζι κι αν βρίσκεται, επιζητεί.

Ο φόνος του μαθητή **Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου**, δικαιολογημένα προκάλεσε την αντίδραση της νεολαίας και ευρύτερων στρωμάτων του πληθυσμού με την μορφή επαναλαμβανόμενων κινητοποιήσεων και διαμαρτυριών που για τα αίτια του θένους, της μαζικότητας και της επιμονής, πολύς διάλογος προκλήθηκε. Το γεγονός αυτό δεν πρέπει να αγνοηθεί και να παρέλθει χωρίς αλληλαγές που θα δρομολογήσουν πειστικές λύσεις για τη γενιά των 700 ευρώ και της κοινωνικής τάξης του καινοφανούς όρου του «πρεκαριάτου», που βιώνει την αβεβαιότητα και την ανασφάλεια για το αύριο.

Η οικονομική κρίση, η ανεργία, η αποσάθρωση της εκπαίδευσης, η ανεπάρκεια του συστήματος υγείας, η συσσωρευση αγανάκτησης από φαινόμενα διαφθοράς στο δημόσιο βίο, η γενικευμένη αίσθηση ότι όλα επιτρέπονται, η κυριαρχία του εγωκεντρισμού, η κρίση στην οικογένεια, δεν ήταν δυνατόν παρά κάποια στιγμή να πυροδοτήσουν αντιδράσεις που οπωσδήποτε υπο-

δεικνύουν ότι πρέπει να υπάρξει έξοδος από την κρίση. Δυστυχώς, αυτό το κλίμα εκμεταλλεύτηκαν ως προπέτασμα, αφιονισμένοι βάνδαλοι και ακραία στοιχεία για να σπάσουν, να κάψουν, να ρημάξουν.

Ο «εχθρός»

Η Αστυνομία, μέσα σ' αυτό το νοσηρό κλίμα, μη έχοντας την ανάλογη στήριξη και βοήθεια των θεσμικών παραγόντων της Πολιτείας, αναγορεύτηκε απόλυτο εχθρό, που έδωσε ερείσματα μέχρι και σε δεκάχρονα παιδιά να παίρνουν μέρος σε πετροβολισμούς Αστυνομικών Τμημάτων. Μέσα σ' αυτό το κλίμα, οι σκοτεινοί κύκλοι της ανωμαλίας εκδήλωσαν τις νοσηρές τους προθέσεις, τραυματίζοντας βαρύτατα το νεαρό συνάδελφό μας Αδαμάντιο Μαντζούνη, στον οποίο ευχόμαστε σήμερα και από αυτό το βήμα, ταχεία epούλωση των τραυμάτων, ώστε να επανέλθει στις επάλξεις του αγώνα, ακόμα πιο δυνατός.

Η βία κατά της αστυνομίας είναι βία κατά της κοινωνίας και στρέφεται κατά της ίδιας της Δημοκρατίας.

Η αντιβία

Το συνδικαλιστικό μας κίνημα στα 20 χρόνια της αγωνιστικής του παρουσίας είχε και έχει ξεκάθαρη θέση για τα φαινόμενα βίας, είτε αυτά εκπορεύονται από προσωπικά κίνητρα, είτε έχουν οργανωμένο χαρακτήρα. Πιστεύουμε ότι αυτά συνιστούν μια νοσηρή εγωκεντρική αντίληψη «απονομής ή αποκατάστασης της δικαιοσύνης» και ως τέτοια τα καταδικάζουμε απερίφραστα. Τονίζουμε δε, ότι τα

μέχρι σήμερα ληφθέντα μέτρα, όχι μόνο δεν βοήθησαν στον περιορισμό του φαινομένου της βίας, αλλά απεναντίας πολλές φορές η νόμιμη αντιβία, που εκφράστηκε με τη δική μας συμμετοχή ως μηχανισμού καταστολής, είχε τα εντελώς αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα.

Επίσης, τα αναίτια κρούσματα αστυνομικής αυθαιρεσίας όσο και αν αυτά θεωρούνται μεμονωμένα, δεν πρέπει να παραβλέπουμε ότι είναι βία που αμαυρώνει τη θεσμική αποστολή της Αστυνομίας, αλλά και τους εργαζόμενους σε αυτή.

Η Ελληνική Κοινωνία χρειάζεται μια αστυνομία με σύγχρονη εκπαίδευση, αποτελεσματική και διαφανή διοίκηση, επιχειρησιακά αποτελεσματική, με σεβασμό στα δικαιώματα και στις ελευθερίες του πολίτη και με πολύ υψηλές προδιαγραφές για το ανθρώπινο δυναμικό της.

Ο ρόλος μας

Η Αστυνομία πρέπει να μένει μακριά από πολιτικές σκοπιμότητες και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να χρησιμοποιείται

Αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό

«Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον μαρτυρικό λαό της Παλαιστίνης, υψώνουμε φωνή διαμαρτυρίας για την συνεχιζόμενη αιματοχυσία στη Γάζα και απαιτούμε να σταματήσει αμέσως η βάρβαρη αντιμετώπιση των αθώων θυμάτων ενός εγκλήματος που διαπράττεται χρόνια τώρα με την ανοχή της διεθνούς κοινότητας», τονίζεται επίσης στο Ψήφισμα.

➤ συνέχεια από τη σελ. 6-7

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΑΤΖΗΣ: Η βία δεν ξεχωρίζει ποιότητες.

Έκρηξη βίας

Την τελευταία δεκαετία και ανεξάρτητα από τα πρόσφατα γεγονότα, τα επίπεδα της βίας στην κοινωνία έχουν ανέβει κατακόρυφα. Βία στους δρόμους, βία στα γήπεδα, βία στην οικογένεια, βία στα σχολεία και στις γειτονιές. Ακόμη και η πιο ανώδυνη διαφορά ή διαφωνία μπορεί εύκολα να εκτραχυνθεί σε σύγκρουση, πόσο μάλλον οι σοβαρότερες.

Καλώς ή κακώς λοιπόν, η καθημερινότητα στην οποία ζούμε είναι πολύ πιο βίαιη από αυτήν με την οποία μεγαλώσαμε.

Τα εύφλεκτα υλικά έχουν πολλαπλασιαστεί και ως εκ τούτου το ερώτημα που προκύπτει είναι διπλό: Αν υπάρχουν άνθρωποι που ετοιμάζουν το μπουρλότο. Αν υπάρχουν και άλλοι που ανοήτως τους διευκολύνουν – «χρήσιμους ηλίθιους» τους αποκαλούσε ο Λένιν.

Η τελευταία δική μας «νεανική εξέγερση» σε **συνδυασμό** με την οικονομική κρίση και τον ευτελισμό του «δημοσίου διαλόγου» είναι ένδειξη εντόνων διεργασιών στο **κοινωνικό υπόστρωμα** της Ελληνικής Κοινωνίας. Αυτό πρέπει να δούμε και να αντιμετωπίσουμε σε βάθος. Και όχι όπως κάνουν πολλοί, να χρησιμοποιούν τα όντως **απαράδεκτα φαινόμενα βίας** για να «σκεπάσουν» το «κοινωνικό καζάνι που βράζει».

Τα τελευταία γεγονότα προκάλεσαν αλυσίδα α-

ντιδράσεων, οδήγησαν στην «**τυφλή βία**» και αποκάλυψαν τη δυσaréσκεια που δεν έχει βρει ακόμη μορφή και τρόπους έκφρασης.

Ποιός και γιατί είναι τόσο ενοχλημένος;

Για πρώτη φορά η απάντηση δεν δέχεται άλλες ερμηνείες. **Όλοι και με όλα...**

Το τέλος του 2008 βρήκε τη χώρα σε κοινωνική έκρηξη, την πολιτική να απαξιώνεται, **ευρύτατα κοινωνικά στρώματα να περιθωριοποιούνται.**

Ο πανικός και ο φόβος, ως πρώτες αντιδράσεις σε μια μη γνώριμη κατάσταση δεν αποτελούν παρά έκφραση της πλήρους αποδιοργάνωσης μιας αδύναμης ανοργάνωτης κοινωνίας.

Η κοινωνική ένταση έχει πιάσει κόκκινο.

Το ίδιο και οι δείκτες της βίας.

Της φυσικής, της ψυχολογικής ακόμη και της φραστικής. **Οι άνθρωποι δεν μιλούν**, κραυγάζουν. Δεν υπάρχουν φωνές που να αρθρώνουν λόγο με αρχή, μέση και τέλος και όσες υπάρχουν δεν ακούγονται. **Ένα βουητό σηκώνεται από παντού.** Στα ραδιόφωνα, στις τηλεοράσεις, στην πολιτική.

Αν αυτό το περιβάλλον δεν είναι θερμοκήπιο για επώαση εγκληματικών ενεργειών, τότε τι είναι; Πού θα βρούν καλύτερες συνθήκες από τις σημερινές όσοι οδηγούν και οδηγούνται σε νέο κύκλο ένοπλης βίας όπως αυτός που, με δραματικές συνέπειες ζήσαμε **σχεδόν επί τριάντα χρόνια;** Χώρια που σήμερα, όταν ένα «**συμβόλαιο θανά-**

του» στοιχίζει κάποιες λίγες χιλιάδες ευρώ, τα πράγματα μπορεί να είναι πιο απλά στην εκτέλεσή τους και πιο δύσκολα στη διαλεύκανσή τους...

Αυτοί που μίλησαν με τα καλίσσινκα κάτι ήθελαν να πουν, «**κάτι**» που δεν είναι διαμαρτυρία ή οργή.

Τομές

Σε αυτές τις περιπτώσεις η **επίκληση του «νόμου και της τάξης»** δεν αρκεί. Χάνουν το νόημά τους εάν δεν συνοδεύονται από **πολιτικές τομές και μεταρρυθμίσεις.** Εάν το πολιτικό σύστημα δεν ανακτήσει την ικανότητά του να πείθει τον κόσμο.

Η «νεανική εξέγερση» πρέπει να παρακινήσει τις πολιτικές ελίτ για ουσιαστικότερες σκέψεις. Αν η κοινωνική οργή βγει στους δρόμους, δεν συμμαζεύεται με διακηρύξεις κατά της βίας. Γι αυτό και η σχετική φιλολογία **μοιάζει με το... κάρο μπροστά από το άλογο!**

Μερικοί θεωρούν ότι η **δικαιολογημένη δυσφορία του κόσμου**, η λαϊκή δυσaréσκεια στα φαινόμενα της βίας και των καταστροφών και η **σχετική «όξυνση»** τέτοιων συναισθημάτων μέσω της ενίσχυσης της βίας είναι ο μόνος δρόμος τελικά για την αντιμετώπισή της!

Υποτιμούν τα πολιτικά και επιχειρησιακά μέσα και υιοθετούν την «ομοιοπαθητική» της βίας...

Άλλοτε «πετυχαίνουν» και άλλοτε τα κάνουν «θά-

λασσα». Εξαρτάται από τις εποχές. Στις κοινωνικές εκρήξεις τις περισσότερες φορές **η βία είναι συστατικό στοιχείο με ποικίλλουσα δοσολογία.** Και είναι σύνθετος φαινόμενο οι συντηρητικές πολιτικές ελίτ να χρησιμοποιούν τα φαινόμενα βίας για να δυσφημήσουν και να εξουδετερώσουν κινήματα με **κοινωνικά και όχι βέβαια ...εγκληματικά χαρακτηριστικά.**

Τι θέλουμε;

Κάποια στιγμή θα πρέπει να αποφασίσουμε όλοι μας τι είδους Αστυνομία θέλουμε. Κατ' αρχήν, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η ΕΛ.ΑΣ. **οφείλει να κινείται εντός των ορίων της νομιμότητας.** Και η στρατηγική της αυτή είναι. Οι **παρεκκλίσεις πρέπει να εξοβελίζονται**, διότι ακυρώνουν την εικόνα της. Από την άλλη πλευρά, όμως, **πολιτικά κόμματα και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης**, κάποια στιγμή θα πρέπει να απαντήσουν στο κρίσιμο δίλημμα: **θέλουμε μια Αστυνομία που θα προστατεύει ή μια Αστυνομία που απλώς θα παρατηρεί;**

Σημαντική διευκρίνιση: Και στη μία και στην άλλη περίπτωση, βασική προϋπόθεση είναι ότι θα σέβεται και θα περιφρουρεί τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να **πούμε «όχι» στην παραβίαση των ελευθεριών**, αλλά παράλληλα θα πρέπει να πούμε «όχι» και στην

Λαλητηρίου

αμαυρώνει την Αστυνομία

από την επίσημη Πολιτεία ως κατασταλτικός μηχανισμός για την απορρόφηση των εντάσεων που προκαλούνται από τα κοινωνικά, εργασιακά, οικονομικά προβλήματα του τόπου, η επίλυση των οποίων είναι αρμοδιότητα πρωτίστως της πολιτικής. Σήμερα, δυστυχώς, έχει διαμορφωθεί μια αρνητική κατάσταση κατά την οποία οι αστυνομικοί ταλαντεύονται για το ρόλο και την αποστολή τους στις σύγχρονες κοινωνίες. Επιτακτικά προβάλλει πλέον η ανάγκη του δημόσιου διαλόγου για την αντιμετώπιση των προαναφερομένων προβλημάτων και για τη λειτουργία της ΕΛ.ΑΣ. με επαγγελματικούς όρους. Σε κάθε περίπτωση, όμως, δηλώνουμε κάθετα αντίθετοι σε οποιαδήποτε σκέψη ανάθεσης στην αστυνομία ρόλων που δεν τις αρμόζουν. Αγωνιζόμαστε σταθερά για να μην επαναληφθούν φαινόμενα βίας εναντίον των εργαζόμενων αστυνομικών,

αλλά ούτε και φαινόμενα αυθαιρεσίας συναδέλφων μας αστυνομικών, εις βάρος των πολιτών.

Κατόπιν όλων αυτών, όλοι εμείς που συγκεντρωθήκαμε σήμερα 15 Ιανουαρίου 2009 στην Πλατεία Συντάγματος, διατρανώνουμε την αγανάκτησή μας και βροντοφωνάζουμε ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΑΠ' ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ.

Η πολιτεία

Την ίδια ώρα, καλούμε την ελληνική πολιτεία να ασχοληθεί σοβαρά με τα γενεσιουργά αίτια των γεγονότων που συντάραξαν την ελληνική κοινωνία το τελευταίο διάστημα, επιζητώντας την εφαρμογή ουσιαστικών πολιτικών για την εξάλειψή τους, αλλά και ουσιαστικά μέτρα για την επανίδρυση της Ελληνικής Αστυνομίας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ

«Κάποιοι θέλουν να έχουν εχθρό. Ο εχθρός ξαναβρέθηκε, είναι ο αστυνομικός!»

Τον κώδωνα του κινδύνου έκρουσε για άλλη μια φορά απευθύνοντας σύντομο χαιρετισμό ο επί είκοσι χρόνια πρόεδρος της ΠΟΑΣΥ Δημήτρης Κυριαζίδης, τονίζοντας ότι αρκούσε μια μέρα για να χαθεί ό,τι με αγώνες και θυσίες είχαμε πετύχει τα προηγούμενα είκοσι χρόνια.

«**Η κοινωνία είναι σε αδιέξοδο, αλλά βρέθηκε η βαλβίδα εκτόνωσης. Πάλι εμείς, είπε. «Η προσπάθεια να μείνει ο ένστολος πολίτης μόνο ένστολος για να αποτελεί τη «βαλβίδα ασφαλείας», θα πληρωθεί. Σας παρακαλώ να το προσέξετε. Μας οδηγούν στην απομόνωση και στην περιθωριοποίηση και θα το πληρώσουμε. Γιατί θα είμαστε τα εύκολα θύματα».**

Στη συνέχεια εξέπεμψε ΣΟΣ για μην ξανάρθει, όπως είπε, η εποχή που θα ήλνε και πάλι τη φράση «ο αστυνομικός είναι του κλότσου και του μπάτσου». Δεν το καταλαβαίνουν αυτό ούτε και σήμερα πολλοί από μας. «**Τι να διαδηλώσουμε, γιατί να πάμε στο συλλλητήριο;**» διερωτώνται. Να φωνάξουμε, πρέπει να διαδηλώσουμε με την κοινωνία, να διασφαλίσουμε την κοινωνία και τους εργαζόμενους σ' αυτήν, γιατί εκεί είναι η θέση μας. Εάν μας οδηγήσουν στο περιθώριο και μείνουμε μόνοι στη γωνία, τα χτυπήματα θα είναι σκληρά και αλληλεπάλληλα εναντίον μας. Ακόμη και αυτοί οι δήθεν επαναστάτες του λαού σε

εισαγωγικά ο Επαναστατικός Αγώνας, αυτό επιδιώκει σήμερα με την προκήρυξή του, συναδέλφισσες και συναδέλφιοι. **Όσοι προσπαθούν να αλλάξουν τη νοοτροπία του μπάτσου είναι εχθροί, ήλει. Άρα καταλαβαίνετε συναδέλφιοι και συναδέλφισσες και τα μίσθανα αυτά όργανα, τι εκτελούν. Μας θέλουν στη γωνία. Κάποιοι θέλουν να έχουν εχθρό. Ο εχθρός ξαναβρέθηκε, είναι ο αστυνομικός, αυτός ειδικότερα που βρίσκεται πάντα στο πεζοδρόμιο.** Αυτή είναι η δική μου ανησυχία που πρέπει να είναι και δική σας ανησυχία. Και θα πρέπει να δηλώνουμε πάντα παρών, όχι μόνο σε ότι έχει την έννοια του συνεχειακού, αλλά και του κεντρικού ζητήματος που μας απασχολεί και που δίνουμε σήμερα το στίγμα μας.

Στέλνουμε το δικό μας μήνυμα ότι θα είμαστε ενωμένοι, ενωμένοι με τους εργαζόμενους και την κοινωνία, όχι ξέχωρα από αυτούς. **Όσοι επιχειρήσουν να μας διαχωρίσουν, να μας βάθουν στη γωνία, θα μας βρουν μπροστά τους.** Αυτό μας πρέπει συναδέλφιοι. Μαζί με την κοινωνία, μαζί με τον εργαζόμενο και δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα».

Σκοτώνει!

απραγία της ΕΛ.ΑΣ.. Αλλιώς θα ξαναδούμε το κέντρο της Αθήνας καμένο. Κι όχι μόνο μια φορά...

Διαχωριστική γραμμή

Υπάρχει ένα κρίσιμο ερώτημα το οποίο εξακολουθεί να μένει αναπάντητο: Ποιά είναι η δημοκρατική προσδιορισμένη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στη νόμιμη και την παράνομη βία; Από ποιο σημείο και μετά η κρατική νομιμοποιημένη καταστολή γίνεται βίαιη και αυθαίρετη βία στην οποία ο λαός οφείλει να αντισταθεί και από ποιο σημείο και μετά η βία της (όποιας έντασης) κοινωνικής απειθαρχίας μετεξελίσσεται σε τυφλή τρομοκρατία στην οποία πρέπει η Πολιτεία (και η Δημοκρατία) να αντιταχθεί;

Έχω την εντύπωση πως η άμετρη, άσκοπη βία κατέστη εγγενές στοιχείο των πολιτικών αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων με συνέπεια «η πολιτική βία από τα πάνω» (θεσμοποιημένη βία, δομική βία) να προκαλεί «την πολιτική βία από τα κάτω» (συλλογική αντι-βία) και οι δύο μαζί να σφίχονται σε ένα τέτοιο θανάσιμο παιχνίδι εκτός ελέγχου που συνήθως καταλήγει σε δημοκρατική εκτροπή. Αναρωτήθηκε άραγε κανείς μήπως όταν η κοινωνία αγανακτεί, σημαίνει πως η νόμιμη βία που εμείς ασκούμε υποτίθεται έχει ξεπεράσει τα όρια επιφυλακής;

Επειδή η βία θα συνεχίσει να μολύνει τη ζωή μας και να θέτει σε κίνδυνο την ασφάλειά μας, μόλις βγούμε από τα τραγικά γεγονότα που βιώνουμε όλοι ως εθνικό πένθος, καλά θα ήταν να θέσουμε εκ νέου τα όρια της δημοκρατικής λειτουργίας και ευθύνης (όλων προς όλους).

Χρειάζεται καταρχήν να συνειδητοποιήσουν η Ελληνική Κοινωνία, τα Μ.Μ.Ε. και τμήμα του πολιτικού κόσμου ότι η Αστυνομία δεν αποτελεί πλέον ένα μηχανισμό καταστολής ή τη «σιδερένια γροθιά του κράτους» αλλά έναν απαραίτητο θεσμό στην υπηρεσία του πολίτη, σε μια περίοδο μάλιστα που χαρακτηρίζεται από **πολλαπλές προκλήσεις ασφαλείας**. Ένα θεσμό, βεβαίως, με αδυναμίες και παθογένειες τις οποίες οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε άμεσα.

Άμεση προτεραιότητα θα πρέπει να αποτελέσει η αναζήτηση συναίνεσης από όλα τα κόμματα που εκπροσωπούνται στο κοινοβούλιο (ή αν αυτό δεν είναι εφικτό, από μια ξεκάθαρη πλειοψηφία) για τη διαμόρφωση ενός γενικότερου πλαισίου, σχετικά με το ρόλο της Αστυνομίας.

Σε επίπεδο πολιτείας και κοινωνίας πρέπει να οριοθετηθούν οι αρμοδιότητες της ΕΛ.ΑΣ. όσον αφορά: **α) στην προστασία του δικαιώματος του συνέρχεται και β) στην προστασία της δημόσιας Τάξης.**

Ο πολιτικός κόσμος και η Ελληνική Κοινωνία θα πρέπει να αντιμετωπίσουν επίσης, δύο άλλα σημαντικά ζητήματα: το εμπονομαζόμενο πανεπιστημιακό άσυλο και την ανάγκη εξουδετέρωσης της ωρολογιακής βόμβας που είναι η περιθωριοποίηση των μεταναστών δεύτερης γενιάς.

Σε κάθε περίπτωση, **μέσα από την τραγική απώλεια της ζωής του νεκρού Αλέξη**, απώλεια που δεν αναπληρώνεται και δεν εξωραίζεται και της **δολοφονικής επίθεσης σε βάρος του Διαμαντή**, αναδεικνύεται και η επιτακτική ανάγκη της **συμφιλίωσης της κοινωνίας με την Αστυνομία**. Άλλως, της Αστυνομίας με την κοινωνία, αφού οργανωμένο κοινωνικό σύνολο δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο χωρίς Αστυνομία.

Πρέπει ασφαλώς, πολλά να κάνει η Αστυνομία. Μόνο αυτή όμως; Δεν θα πρέπει κάποιοι να προετοιμάσουν το έδαφος; Δεν θα πρέπει κάποιοι να δείξουν τον δρόμο, να αναδείξουν την αναγκαιότητα αυτή; Δεν θα πρέπει να απομυθοποιηθεί η **«λογική», η «εκτίμηση» ότι πρόκειται για γουρουνία και δολοφόνους;** Εάν η απάντηση είναι όχι, τότε για πια κοινωνία θα μιλάμε;

Μπορεί να υπάρξει, να συνεχίσει να υπάρχει κοινωνία χωρίς δυνάμεις της τάξης (και καταστολής εάν και όπου προστατεύεται το ίδιο το κοινωνικό σύνολο);

Ατυχώς, βαδίζουμε ήδη σε ιδιαίτερα ολισθηρό δρόμο. Αλίμονο, όμως, αν θεωρηθεί ότι είναι ήδη πολύ αργά.

Αλλά για τη «συμφιλίωση» αυτή που τόσο την έχει ανάγκη ο τόπος, η μεν Αστυνομία είναι βέβαιο ότι οφείλει να εκδηλώσει, κάθε πρόσφορη και αναγκαία πρωτοβουλία.

Πρέπει, ωστόσο, να είναι έτοιμο και το κοινωνικό σύνολο. Να ακούσει και να συζητήσει, όπως αυτό κάθε φορά εκπροσωπείται. Σε συλλογικό, αλλά και ατομικό επίπεδο.

Επαναλαμβάνω ότι απορρίπτουμε κατηγορηματικά την αντίληψη της βίας και της αυθαιρεσίας από όπου και αν προέρχεται.

Η ελληνική Αστυνομία δεν έπεσε και δεν θα πρέπει να πέσει στην παγίδα της βεντέτας που επιχειρούν να στήσουν ορισμένοι.

Μόνοι τους θα παίξουν αυτό το παιχνίδι, μέχρι την οριστική τους απομόνωση, από την Ελληνική Κοινωνία **η οποία είναι μια Ειρηνική Κοινωνία** που γνωρίζει να αμύνεται απέναντι σε αυτούς, που με την αρρωστημένη βία τους επιχειρούν να την κατεβάσουν στο επίπεδό τους.

Η βία δεν ξεχωρίζει ποιότητες. Σκοτώνει. Έρχεται από το μηδέν και θέλει να μηδενίσει. Η βία μισεί το είναι.

Κλείνοντας θέλω να σας παρακαλέσω να φωνάξουμε όλοι μαζί **όχι στη βία και στην τρομοκρατία.**

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΑΚΟΣ

**«Καταδικάζουμε
τους μηχανισμούς
προβοκάτσιας»**

-Το ΚΚΕ από την αρχή καταδίκασε απερίφραστα τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή Δημήτρη Γρηγορόπουλου. Ταυτόχρονα είχε ξεκαθαρίσει τη θέση και τη δράση του απέναντι στους μηχανισμούς προβοκάτσιας που εργάστηκαν και εργάζονται πυρετωδώς σε βάρος του λαϊκού κινήματος. Κατάγγειλε τη δράση μηχανισμών και κέντρων εντός και εκτός Ελλάδας και στα γεγονότα που ακολούθησαν τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή. Η προβοκατόρικη δράση αυτών των κέντρων εκφράστηκε και με την αξιοποίηση κουκουλοφόρων, όπως και με την επίθεση με καλασνικοφ κατά της κλούβας των ΜΑΤ. Η τελευταία επίσης δολοφονική επίθεση σε βάρος του άτυχου αστυνομικού Διαμαντή Ματζούνη, αποτελεί κρίκο της ίδιας αλυσίδας.

Στόχος των κέντρων αυτών είναι το εργατικό λαϊκό κίνημα και όχι η δημοκρατία και η λεγόμενη ομαλότητα, ούτε η αποσταθεροποίηση της χώρας. Οι προβοκάτσες αυτές αποσκοπούν κατά κύριο λόγο στην ενίσχυση των μέτρων κρατικής καταστολής, στην τρομοκράτηση και στον εκφοβισμό των λαϊκών στρωμάτων για την αποδυνάμωση των λαϊκών αγώνων ενόψει των νέων βαριών συνεπειών της αντιλαϊκής πολιτικής.

-Το γενικότερο φαινόμενο της βίας δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί από κοινού από όλες τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις. Όσες πολιτικές δυνάμεις ισχυρίζονται κάτι τέτοιο, υποκρίνονται έχοντας άλλο στόχο. Άλλωστε δεν έχουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις την ίδια αφετηρία. Δεν εκπροσωπούν τα ίδια κοινωνικά συμφέροντα. Η βία κατά τη γνώμη μας πηγάζει μέσα στο ίδιο το άδικο καπιταλιστικό κοινωνικοοικονομικό σύστημα. Στην ίδια την πολιτική που πλήττει βίαια τα λαϊκά δικαιώματα. Οι πολιτικοί φορείς που ξιφουλκούν γενικά κατά της βίας, την ίδια στιγμή θέλουν να ξεχάσουμε ότι στην εσωτερική και εξωτερική τους πολιτική η βία αποτελεί συστατικό στοιχείο. Ξεχνούν όσες πολιτικές δυνάμεις ξιφουλκούν κατά της βίας γενικά, ότι χρησιμοποίησαν και χρησιμοποιούν το ελληνικό έδαφος όπως και έμπυχο υλικό και μέσα για τη στήριξη των ιμπεριαλιστικών στρατιωτικοπολιτικών επεμβάσεων σε βάρος χωρών και λαών ; Ξεχνούν ότι με την άδεια τους περνούσαν πολεμοφόδια που χρησιμοποιήθηκαν για τη στήριξη των βομβαρδισμών της Γιουγκοσλαβίας παλιότερα και της Παλαιστίνης σήμερα; Αυτές οι πολιτικές δυνάμεις καταδικάζουν ή ασκούν βία με τη πολιτική τους και σε αυτό τον τομέα;

-Το ΚΚΕ θα συνεχίσει να παλεύει με συνέπεια για τη στήριξη των συμφερόντων των εργαζομένων, για την ανάπτυξη ενός πιο μαζικού, οργανωμένου, περιφρουρημένου λαϊκού κινήματος από τους μηχανισμούς προβοκάτσιας και κρατικής καταστολής. Η θετική έκβαση αυτής της πάλης είναι σίγουρο ότι ανταποκρίνεται στα συμφέροντα και στις ανάγκες του συνόλου των αστυνομικών υπαλλήλων και των οικογενειών τους. Το συνδικαλιστικό κίνημα των αστυνομικών υπαλλήλων πρέπει πιο έντονα να θέσει στους στόχους του την εναντίωσή του στη χρήση της ΕΛΑΣ ως μηχανισμού τρομοκράτησης και καταστολής των λαϊκών αγώνων. Μια τέτοια στάση ανταποκρίνεται στα άμεσα και μακροπρόθεσμα συμφέροντα του προσωπικού της.

Αντώνης Σκυλλάκος,
Μέλος της ΚΕ και Βουλευτής του ΚΚΕ

Σύνδεσμος Συνεργασίας Μελών Ενόπλων Δυνάμεων

**«Με τη φρεσκάδα και τη νιότη
της καινούργιας προσπάθειας
των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων,
ένστολοι συνάδελφοι της Ελληνικής
Αστυνομίας είμαστε μαζί σας»**

*Το θερμό αγωνιστικό
χαιρετισμό του Διοικητικού
Συμβουλίου του
νεοσύστατου Συνδέσμου
Συνεργασίας Μελών
Ενόπλων Δυνάμεων
(ΣΥΣΜΕΔ) μετέφερε στη
συγκέντρωσή μας ο Λοχαγός
εκπρόσωπος του Συνδέσμου
Δημήτρης Βλαχογιάννης:*

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι της Ελληνικής Αστυνομίας. Ο Σύνδεσμός μας, χαιρετίζει τη σημερινή συγκέντρωση των Ομοσπονδιών σας. Είμαστε εδώ κοντά σας με τη φρεσκάδα και τη νιότη της καινούργιας προσπάθειας των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων. Ένστολοι συνάδελφοι της Ελληνικής Αστυνομίας είμαστε μαζί σας, στηρίζουμε το δύσκολο έργο σας, σας νοιώθουμε αδέλφια μας. Η χρονιά που ξεκινά, το 2009, κατά την εκτίμηση όλων, θα είναι παγκοσμίως δυσοίωνη.

Γι' αυτό το λόγο, περισσότερο από ποτέ σήμερα, αξίες όπως η συναδελφικότητα, η αλληλεγγύη και η αλληλεγγύη μεταξύ μας αποκτούν ιδιαίτερη σημασία και

αποτελούν απαρχή μιας μακράς δημιουργικής συνεργασίας.

Ο νεοσύστατος Σύνδεσμος Συνεργασίας των Μελών των Ενόπλων Δυνάμεων βλέπει στα μάτια σας τη ζεστασιά των ανθρώπων που μπορούν, αλληλά κυρίως θέλουν να προσφέρουν πολλή στην κοινωνία. Γι' αυτό ακριβώς η εκδήλωσή σας είναι αχτίδα δύναμης, είναι πηγή Δημοκρατίας.

Όλοι εμείς είμαστε σίγουροι ότι μπορούμε συναδέλφισσες και συναδέλφοι ως ένστολοι, να κοιτάξουμε οδοκάθαρα στα μάτια τους νέους μας, το μέλλον της Ελλάδας και μαζί τους όχι απλά να ονειρευτούμε, αλλά να βοηθήσουμε με

υπευθυνότητα και ειλικρινή αλληλεγγύη κάθε προσπάθεια που εκδηλώνεται με σκοπό την καλύτερη Ελλάδα ως υγιούς παρακαταθήκης για τις γενιές που έρχονται, τηρώντας παράλληλα την απόλυτη νομιμότητα, το Ελληνικό Σύνταγμα και τους νόμους της πατρίδας μας.

Ο Σύνδεσμος Συνεργασίας Μελών Ενόπλων Δυνάμεων καταδικάζει απερίφραστα από αυτό το βήμα σήμερα τη βία από όπου και εάν αυτή προέρχεται και σας δηλώνει ότι σε τέτοιες εκδηλώσεις, σαν τη σημερινή, θα είναι δίπλα σας και θα σας στηρίζει με όλες του τις δυνάμεις».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΥΛΟΥΚΟΣ

**Και ο Δικηγορικός Σύλλογος καλεί
την ηγεσία να ανοίξει το διάλογο
για την αστυνομία**

Ο εκπρόσωπος του Δικηγορικού Συλλόγου της Αθήνας Γιώργος Μπουλούκος χαρακτήρισε την εκδήλωσή μας εκδήλωση υπευθυνότητας, ψυχραιμίας και νηφαλιότητας. «καταδικάζουμε είπε κάθε μορφής βία που στρέφεται κατά της κοινωνίας, που στρέφεται κατά της έννομης τάξης, κατά της Δημοκρατίας.

Καταδικάζουμε κάθε έναν που επιβουλεύεται την ασφάλεια των πολιτών, αλλά παράλληλα να σεβαστείτε τα ατομικά δικαιώματα και τις δημο-

κρατικές αρχές αυτού του τόπου», τόνισε.

«Εμείς ζητάμε από σας να αναλογιστείτε το ρόλο και την αποστολή σας, γι' αυτό τιμάμε την Ελληνική Αστυνομία, ως δικηγόροι της μάχιμης δικηγορίας που βρισκόμαστε καθημερινά σε συνεργασία και αλληλεγγύη μαζί σας. Κι εκεί ακριβώς πρέπει να υπάρξει και συντονισμός. Όπως καταδικάζουμε τη βία, πρέπει να καταδικάσουμε όμως και την αδιαφορία της ηγεσίας στα νέα προβλήματα που έχουν ανακύψει. Από αυτό το βήμα ως ΔΣΑ που

επιμένει στο σεβασμό των αρχών της Δημοκρατίας, καταθέτουμε την πρόταση να υπάρξει ένας ανοικτός διάλογος, που εμείς ως νομικός κόσμος οφείλουμε να συνδράμουμε για την εκπαίδευσή σας, για την καλύτερη λειτουργία και τον συντονισμό των αστυνομικών υπηρεσιών.

Έχουμε καταθέσει προτάσεις στο παρελθόν και αν και Προμηθείς, έρχονται οι άλλοι να είναι Επιμηθείς. Εμείς ήμασταν Προμηθείς. Καλούμε την πολιτική ηγεσία να αναλογιστεί τις

ευθύνες της και να ανοίξει το διάλογο για μια κοινωνική αστυνομία, που θα στέκεται πραγματικά δίπλα στον πολίτη. Συνεχίστε αυτές τις πρωτοβουλίες και η κοινωνία θα είναι μαζί σας».

ΗΛΙΑΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

«Πολύ σημαντική η παρέμβαση μέσα στην κοινωνία»

Ο αντιπρόεδρος της ΑΔΕΔΥ Ηλίας Ηλιόπουλος θεώρησε σκόπιμο να επαινέσει την πρωτοβουλία των δυο Ομοσπονδιών για τη διοργάνωση του συλλαλητηρίου, σημειώνοντας ότι είναι πολύ σημαντικό να γίνει μια παρέμβαση μέσα σε μια κοινωνία που τελευταία είναι αναστατωμένη, πικραμένη, είναι οργισμένη, είναι φοβισμένη.

Ο ίδιος ευχαρίστησε τους εργαζόμενους στα Σώματα Ασφαλείας, θέλοντας να τους διαβεβαιώσει ότι η ΑΔΕΔΥ, οι εργαζόμενοι στις δημόσιες υπηρεσίες είναι όχι μόνο αλληλέγγυοι σ' αυτήν την πρωτοβουλία και σ' αυτές τις προσπά-

θειές μας, αλλά και πρωταγωνιστικά θέλουν να διεκδικήσουμε και να πετύχουμε μαζί όλες τις λύσεις εκείνες των χρόνων προβλημάτων, που υπάρχουν και δημιουργούν εμπόδια τόσο στην άσκηση του έργου μας, όσο και στη δυνατότητά μας να ζήσουμε φυσιολογικά. «Αυτό το μήνυμα που βγαίνει σήμερα κατά της βίας και της αυθαιρεσίας νομίζω ότι εκφράζει τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας. Ο λαός μας περιμένει από σας να προστατέψετε την ζωή και την περιουσία του. Θέλει επίσης ο κάθε συμπολίτης μας να μπορεί να κυκλοφορεί παντού ελεύθερα, οπουδήποτε του το επιτρέπει η Δημοκρατία μας. Και αυτήν την διασφάλιση μπορείτε να την παρέχετε εσείς, και ξέρω ότι καταβάλλετε κάθε δυνατή προσπάθεια για να αισθάνεται ασφαλής

ο πολίτης, ώστε να αισθάνεται φίλος και συμπαραστάτης σας», τόνισε ο κ. Ηλιόπουλος, εκφράζοντας την αμέριστη υποστήριξη της ΑΔΕΔΥ, με την ευχή το συλλαλητήριο αυτό να συσπειρώσει το λαό μας, τους πολίτες, γιατί είναι μια ανάγκη να ξεπεράσουμε τα τραγικά γεγονότα που ζήσαμε τις τελευταίες ημέρες.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Ό,τι απολαμβάνουμε εργασιακά, κατακτήθηκε μέσα από το συνδικαλιστικό κίνημα»

Ο εκπρόσωπος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος Παναγιώτης Κουμαντζέλης, χαρακτήρισε θετικό βήμα το γεγονός ότι διαδηλώνουν οι αστυνομικοί και καταδίκασε τις πράξεις βίας. Όπως είπε, «το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος καταδικάζει τη δολοφονική επίθεση της 5ης του Γενάρη εναντίον των 3 αστυνομικών, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό του ενός εξ αυτών. Εμείς έχουμε την άποψη ότι τέτοιες πρακτικές ωμής βίας πλήττουν τους δημοκρατικούς θεσμούς, εκφοβίζουν την κοινωνία, τρομοκρατούν τους εργαζόμενους και τελικά περιορίζουν και μειώνουν και πλήττουν ακόμα και τις κατακτήσεις του εργαζόμενου λαού. Συμπαραστέκεται στην οικογένεια του Διαμαντή, ο οποίος δίνει μάχη να κρατηθεί στη ζωή και ελπίζει ότι αυτό το θλιβερό γεγονός θα είναι το τελευταίο. Αλλά προσέξτε, φροβόμαστε πάρα

πολύ ότι με αλλοθι πραγματικούς ή κατασκευασμένους κινδύνους θα παραχθούν, θα παρατηρηθούν φαινόμενα αυθαιρεσίας, καταπάτησης ανθρωπίνων δικαιωμάτων, νέες ζαρντινιέρες, ιδεολογική τρομοκρατία, κατασταλτικές και αντεργατικές πρακτικές και στο τέλος, καταστολή των αγώνων του λαού. Φίλοι και φίλες, θα διαφωνήσω με ένα ομιλητή που άκουσα να λέει ότι «αν ο χάρος δεν έπαιρνε τον Αλέξη»! Διαφωνούμε κάθετα σαν δάσκαλοι. **Τον Αλέξη δεν τον πήρε ο χάρος, δε το κανόνισε ο χάρος τότε θα φύγει, αλλά κάποιος που εργαζόταν μέσα στην αστυνομία.** Γιατί πρόκειται για καθαρή δολοφονική επίθεση και καθαρή εν ψυχρώ δολοφονία. Τέτοια φαινόμενα προσβάλλουν τον κλάδο σας, τον καταδικάζουν στα μάτια του ελληνικού λαού, γι' αυτό πρέπει μόνοι σας να τα αποβάλλετε από το σώμα σας

και να τα βάλλετε στο περικόριο. Μη ξεχνάτε ότι όπως εμείς, είστε εργαζόμενοι και μάλιστα χαμηλά αμειβόμενοι, και μάλιστα με την ιδιαιτερότητα ότι και ο κίνδυνος της ίδιας της ζωής σας αποτελεί μέρος τη δουλειάς σας. Άρα, ως εργαζόμενοι κι εμείς πρέπει να πάμε μαζί. Δε ξεχνάμε την συμπαράσταση που μας κάνατε κατά τον μεγαλειώδη αγώνα τον φθινόπωρο του 2006. Σας λέμε ότι δε μας χωρίζει

τίποτα, πολλὰ μας ενώνουν. Γιατί είμαστε όλοι εργαζόμενοι και δεν πρέπει να λησμονούμε ότι ό,τι απολαμβάνουμε δημοκρατικό - ό,τι απολαμβάνουμε εργασιακά, κατακτήθηκε μέσα από το συνδικαλιστικό κίνημα. Τίποτα δε χαρίστηκε! Τα πάντα κατακτήθηκαν και πρέπει να προστατέψουμε τον ρόλο και τον παρεμβατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος».

Η ΓΣΕΕ υποστηρίζει θερμά την πρότασή μας για δημοκρατική αναδιοργάνωση της αστυνομίας

Ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, λόγω προγραμματισμένης συνέντευξης τύπου για βοήθεια στο δοκιμαζόμενο λαό της Παλαιστίνης δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στην πρόσκληση και να παρευρίσκεται στη συγκέντρωση. Ωστόσο, με επιστολή του προς τον πρόεδρο της ΠΟΑΣΥ Χρήστο Φωτόπουλο τόνισε ότι υποστηρίζει θερμά την πρότασή μας για δημοκρατική αναδιοργάνωση της αστυνομίας με διακομματικό έλεγχο.

«Πρέπει επιτέλους να σταματήσουν», τονίζει ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, «τα φαινόμενα βίαιης κρατικής καταστολής των κοινωνικών αγώνων και της ανεξέλεγκτης τυφλής και δολοφονικής βίας. Η ανθρώπινη ζωή είναι η μοναδική αξία που πρέπει να καθοδηγεί τις ενέργειές μας και η ζωή του ανθρώπου δεν επιτρέπεται και δεν μπορεί να κρίνεται από το αν φορά κοντό παντελόνι, φόρμα εργασίας ή στολή. Καλή επιτυχία στις προσπάθειές σας».

Εργατικό Κέντρο Αθήνας

«Να κτίσουμε νέες γέφυρες εμπιστοσύνης και συνεργασίας»

Εκπροσωπώντας το Εργατικό Κέντρο Αθήνας, ο Γιάννης Καλλιανός, μετέφερε το χαιρετισμό του Δ.Σ. του Κέντρου φωνάζοντας μαζί σας Όχι στη βία από όπου κι αν αυτή προέρχεται.

«Στεκόμαστε δίπλα σας, ευχόμαστε καλή ανάρρωση στους τραυματίες συναδέλφους σας, στους τραυματίες διαδηλωτές και με τη σκέψη στον άδικο χαμό ενός νέου ανθρώπου λέμε όλοι μαζί «Ναι σε μία αντίσταση ποιότητας».

Ακούγοντας προηγουμένως τους εκπροσώπους των κομμάτων, μου δίνεται η ευκαιρία με αυτό το βήμα να τους πω ότι αυτό που ζητάνε οι έλληνες εργαζόμενοι, αυτό που ζητάνε οι εργαζόμενοι στην αστυνομία είναι ένα. Εμπιστευτείτε μας, στηρίξτε μας. Πηγαίνετε απέναντι και κάντε πράξη αυτά που λέτε.

Ζητάμε τη συναίνεση και τη συνδρομή ολόκληρης της κοινωνίας, πολιτικών κομμάτων, φορέων, οργανώσεων και καθενός από εμάς, ξεχωριστά ως συμπαράστατες σε ένα ειρηνικό αγώνα για την αποκατάσταση του αισθήματος ασφαλείας κάθε πολίτη, κάθε εργαζομένου. Όλοι μαζί μπορούμε να επιτύχουμε εκεί που απέτυχε η πολιτεία και πρέπει να κτίσουμε νέες γέφυρες εμπιστοσύνης και συνεργασίας στηρίζοντας όλους αυτούς τους θεσμούς που σήμερα έχουν καταρρακωθεί αλλά είναι απαραίτητοι για μια δίκαιη ευνοούμενη πολιτεία.

Να είστε σίγουροι ότι σε αυτόν τον αγώνα που ξεκινάτε θα είμαστε δίπλα σας με συμπαραστάτες τους εργαζόμενους που πάντα διαδηλώνουν ειρηνικά. Είμαστε μαζί σας. Καλή συνέχεια στους αγώνες σας».

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΙΤΑΛΗΣ

«Η αστυνομία δεν είναι εχθρός του λαού»

Ο Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αναγέννησης Σταύρος Βιτάλης αναφέρθηκε στις μεγάλες κατακτήσεις του συνδικαλιστικού μας κινήματος επί υπουργίας του **Στέλιου Παπαθεμελή**, δηλαδή στο θεσμό των πανελλαδικών εξετάσεων και στη θεσμοθέτηση της συνδικαλιστικής μας λειτουργίας.

«Η αστυνομία», τόνισε στη συνέχεια, «δεν είναι εχθρός του λαού, όπως επιπόλαια ή και δόλια μερικές φορές, επιχείρησαν να τη στοχοποιήσουν τις τελευταίες εβδομάδες ορισμένοι. Είναι ο εγγυητής της ασφάλειας και της ειρήνης του λαού. Ο ενεργός πολίτης είναι χρήσιμος σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά στην ιστορική μας μεταπολιτευτική περίοδο. Ο ένστολος πολίτης είναι ενεργός πολίτης. Αγαπητοί φίλοι, θα κλείσω γιατί πολλὰς φορές το έχετε ζήσει, το'χουμε ζήσει όλοι μας τα κόμματα συνήθως αναλίσκονται σε θεωρίες και στη συνέχεια διαπιστώνουμε ότι η αστυνομία χρησιμοποιείται ως προκάθυμα για αυτά και κυρίως για τα κόμματα εξουσίας».

αλόγιστης βίας από όπου και εάν προέρχεται».

Το μήνυμα του Νομάρχη Αθήνας Γιάννη Σγουρού

«Η σημερινή σας συγκέντρωση θεωρώ ότι είναι μια συμβολική πράξη διαμαρτυρίας, αλλά και αυτοκριτικής.

Η Ελληνική Αστυνομία είναι ένας κρατικός θεσμός, άρα «υπηρέτης» του πολίτη. Το Σύνταγμα της Ελλάδος περιγράφει με σαφήνεια τα όρια της Ελληνικής Αστυνομίας. Όρια

τα οποία δεν πρέπει ποτέ και για κανένα λόγο κανείς να υπερβαίνει. Συμμερίζομαι απόλυτα ότι ως εργαζόμενοι έχετε κάθε δικαίωμα να παλεύετε για καλύτερες συνθήκες δουλειάς και υψηλότερες αμοιβές. Σε αυτό πιστεύω ότι η ελληνική κοινωνία στο σύνολό της είναι σύμμαχος σας.

Απαιτεί όμως και από εσάς να

κάνετε το καθήκον σας, όπως προβλέπουν οι νόμοι του Κράτους. Εκφράζω για ακόμη μια φορά τις ευχές μου για γρήγορη ανάρρωση του συναδέλφου σας και την επιστροφή του δίπλω σας και στην οικογένειά του.

Καταδικάζουμε όλοι μας με τον πιο απερίφραστο τρόπο την τρομοκρατία και τη χρήση

Μαζί στο σπίτι, απέναντι στη διαδήλωση

Αποκαλυπτική συνέντευξη φοιτητή γιου αστυνομικού δείχνει την πραγματική διάσταση των γεγονότων και σώζει τη χαμένη τιμή εκείνων των ολίγων ευτυχώς που παρουσίασαν με παραμορφωτικούς φακούς την επικαιρότητα

«**Σ**οκαρισμένος από τον βίαιο θάνατο του 16χρονου Αλέξη κατέβηκε στους δρόμους για να διαμαρτυρηθεί. Ο Αλέξανδρος Μπομπόρης είναι ένας νέος σαν τους άλλους: τρίτοετής φοιτητής στα ΤΕΙ Πληροφορικής, που συμμετέχει ενεργά στις κινητοποιήσεις. Έχει, όμως, κάτι διαφορετικό: είναι γιος εν ενεργεία αστυνομικού. Όπως λέει, «το ότι είμαι γιος αστυνομικού δεν μου στερεί το δικαίωμα να διεκδικήσω τα δικαιώματά μου, να παλέψω για ν' ακουστώ. Ο ειδικός φρουρός δεν είχε καμιά δουλειά να σηκώσει όπλο Σάββατο βράδυ σε πολυσύχναστη περιοχή. Δεν είχε λόγο να πυροβολήσει. Είναι τραγικό να αφαιρείται κατ' αυτό τον τρόπο η ζωή ενός εφήβου. Αποφάσισα λοιπόν να διαμαρτυρηθώ μαζί με τους συμφοιτητές μου για τον τρόπο που έδρασε. Να ληφθούν μέτρα ώστε να μην ξαναγίνει κάτι τέτοιο».

Έτσι παρουσιάζει τη συνομιλία της με νεαρό γιο αστυνομικού η δημοσιογράφος Νάντια Βασιλειάδου στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», αποκαλύπτοντας μια άλλη πτυχή των όσων διαδραματίστηκαν το Δεκέμβριο σε όλη την Ελλάδα. Η «Νέα Αστυνομία» ξεχώρισε, λοιπόν και αυτή τη συνέντευξη, για πληρέστερη ενημέρωση των αναγνωστών της, αναφορικά με τον τρόπο που παρουσιάστηκαν τα γεγονότα από τον Τύπο, χωρίς κραυγές και κιτρινισμούς:

«Δεν είναι η πρώτη φορά που παίρνει μέρος σε διαδηλώσεις. Λίγο καιρό πριν είχε συμμετάσχει σε όλες σχεδόν τις πορείες για το άρθρο 16. «Είναι απογοητευτικό ότι οι πολιτικοί έχουν χάσει την έννοια της δημοκρατίας. Βλέπουν ότι ξεσηκώνεται όλη η νεολαία και τελικά υπήρξαν βουλευτές που επέμεναν».

Όταν στις πορείες ακούς το σύνθημα «μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι»...;

- Μου 'χει γίνει συνήθεια. Πολλοί πιστεύουν ότι δεν πρέπει να υπάρχει αστυνομία. Εγώ διαφωνώ. Αστυνομία πρέπει να υπάρχει για να εξυπηρετεί και να προστατεύει τους πολίτες και όχι για να επιβάλλει την εξουσία της. Μόνο σε ένα ιδανικό κράτος χωρίς δολοφόνους και κλέφτες, όπου ο καθένας θα κοίταζε το συλλογικό συμφέρον, δεν θα χρειαζόταν αστυνομία. Μιλάμε για κάτι ιδεατό. Ο άνθρωπος είναι εγωιστικό ον. Πάντα ο ένας θα κοιτάζει να εκμεταλλεύεται τον άλλον.

* Έχεις έρθει σε κόντρα με τον πατέρα σου εξαιτίας της συμμετοχής σου στις πρόσφατες κινητοποιήσεις;

- Όχι, δεν είναι κατά των διαδηλώσεων. Πιστεύει ότι πρέπει να παλεύεις για τα δικαιώματά σου, χωρίς να καταφεύγεις στη βία. Ακόμη κι αν διαφωνούσε δεν θα μου απαγόρευε να συμμετάσχω. Άλλωστε και οι αστυνομικοί κατεβαίνουν σε πορείες.

* Πολλοί μιλούν για ατιμωρησία της αστυνομίας. Κάθε φορά που έχουμε θύμα η αιτία είναι ένας «εποστρακισμός», μια «ζαρντινιέρα», ένα «ατύχημα». Τι λες;

- Δεν θέλω να πιστέψω ότι η δικαστική εξουσία δεν λειτουργεί ανεξάρτητα. Είναι βαρύ να αθώνεις έναν δολοφόνο. Από την άλλη, υπάρχουν λάθος άνθρωποι σε λάθος θέσεις.

* Πιστεύεις ότι πρέπει να οπλοφορούν όλοι οι αστυνομικοί;

- Οι αστυνομικοί πρέπει να υφίστανται

Ακόμη κι αν διαφωνούσε, δεν θα μου απαγόρευε να συμμετάσχω. Άλλωστε και οι αστυνομικοί κατεβαίνουν σε πορείες.

έλεγκο. Να περνούν συχνά από ψυχολογικά τεστ, όχι μια φορά και τέλος. Όλα ξεκινάνε από την κακή οργάνωση της αστυνομίας. Ο υπουργός πρέπει να πάρει αποφάσεις για να βελτιωθεί η κατάσταση.

* Ποιες είναι οι αιτίες της εξέγερσης;

- Ο θάνατος του Αλέξη ήταν μόνο η αφορμή. Ξεσηκωθήκαμε γιατί βαρεθήκαμε την κατάσταση σ' αυτή τη χώρα. Τα πράγματα έχουν ξεφύγει. Οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων έκαναν τεράστια λάθη. Οι νέοι αισθάνονται ότι ζουν σε ένα περιβάλλον που τους «πνίγει» και τους στερεί τη δυνατότητα να ελπίζουν.

* Τι πρέπει ν' αλλάξει πρώτα; Τι θέλετε να πετύχετε με τις κινητοποιήσεις;

- Ένα καλύτερο αύριο. Οι πορείες, οι καταλήψεις θα συνεχιστούν. Δεν ξέρουμε αν θα καταφέρουμε κάτι, αλλά δεν θα σταματήσουμε να προσπαθούμε. Έχουμε τη

συμπάρασταση των πολιτών. Δυστυχώς όμως πολλοί απ' αυτούς φορούν παρωπίδες. Όταν τους δυσχεραστεί το ένα μεγάλο κόμμα, απλώς μετακινούνται στο άλλο. Πιστεύω ότι δεν υπάρχει κόμμα που να μπορεί να φέρει την αλλαγή. Πρέπει ν' αλλάξει εκ βάθρων το εκπαιδευτικό σύστημα. Το σχολείο δεν είναι για να πάρεις ξερές γνώσεις και να αρχίσεις να ψάχνεις εναγωνίως δουλειά. Σκοπός του σχολείου είναι να βγάλει σκεπτόμενους ανθρώπους, κάτι που δεν γίνεται. Θέλω να διαχωρίσω τη θέση μου από τους κουκουλοφόρους και τα βίαια επεισόδια. Τη βία τη δημιουργούν τρίτοι και όχι οι φοιτητές και οι μαθητές που παλεύουν για καλύτερη παιδεία και δικαίωμα στο μέλλον. Δεν υπάρχει ιδεολογία στο να χαλάς το μικρομάγαζο ή να καις το Πολυτεχνείο. Η παιδεία φτιάχνεται με αγώνες και όχι με φωτιά.

* Τελικά, οι γιορτές «δοκιμάστηκαν» στην Αθήνα από τις συγκρούσεις;

- Ο Κακλαμάνης στόλισε με το ζόρι χριστουγεννιάτικο δέντρο, για να πείσει τους ξένους ότι η Αθήνα δεν έχει λόγους να μην γιορτάζει. Ας' το το ρημάδι, μην τρελαίνεσαι! Καλά κάναν και βάλαν τα σκουπίδια πάνω. Κάθε διαμαρτυρία που γίνεται χωρίς βία είναι καλοδεχούμενη.

Θέλουμε μία αστυνομία που να είναι παρούσα, δυνατή και απαλλαγμένη από φόβους και φαντάσματα του παρελθόντος, να εφαρμόζει τον Νόμο ισομερώς και δίκαια σε όλη την κοινωνία, μηδενός εξαιρουμένου.

Τι αστυνομία θέλουμε και γιατί την θέλουμε...Μια πρόταση, ένα μότο, δύο φορές η λέξη θέλουμε. Άραγε ρώτησε ποτέ κανείς τους απλούς αστυνομικούς τι αστυνομία θέλουν οι ίδιοι; Νοιάστηκε ποτέ κανείς; Νοιάστηκε ποτέ κανείς; Μπήκε ποτέ κανείς στον κόπο να αναρωτηθεί πόσο αποδοτικότερος θα ήταν ο κάθε απλός αστυνομικός, αν τα αυτονόητα δικαιώματά μας, έπαιρναν σάρκα και οστά; Ε, λοιπόν, οι Αστυνομικοί θέλουν μία αστυνομία που να είναι ελεύθερη να κάνει το έργο της. Ο Έλληνας αστυνομικός να πράττει το ηθικό, το πρέπον, το σωστό και νόμιμο χωρίς το φόβο να βρει το μπελά του, που λέει και ο λαός. Όλοι, πλούσιοι, φτωχοί, γνωστοί και άσημοι, όλοι να αντιμετωπίζονται το ίδιο από το Νόμο. Θα μου πείτε και με το δίκιο σας... Πού ζεις; Ζω σε μια χώρα που

δεν θα 'πρεπε αστυφύλακας στην Θεσ/νίκη να αποσπάται πέντε ώρες μακριά από το σπίτι του, οικογενειάρχης με παιδιά, με δάνεια και στην ουσία μεροκαματιάρης, επειδή μόνο και μόνο έκανε μία απλή τροχονομική σύσταση σε πολιτικό πρόσωπο.

Ένα απλό παράδειγμα σας αναφέρω το οποίο όμως είναι αρκετό για να περιγράψει την εικόνα της Ελληνικής Αστυνομίας, από την μία άκρη της χώρας έως την άλλη. Και δεν μιλάμε βέβαια μόνο για πολιτικά πρόσωπα... Μιλάμε για ένα ευρύ φάσμα ανθρώπων που νομίζουν ότι επειδή η ζωή τα φέρε έτσι όπως τα φερε, έχουν τη δύναμη να είναι πάνω απ' όλους. Ακόμα και από τον Νόμο, πάνω ακόμη και από την Δημοκρατία. Γιατί η Δημοκρατία καταπατείται την στιγμή που ο άσημος, ο αδύναμος, αυτός που δεν έχει τα μέσα κοινώς, υπομένει ορθώς

και νόμιμα τον νόμιμο έλεγχο της Αστυνομίας, ενώ ο πλούσιος, ο δυνατός ο δημοσιοσχετίστας, με μέσο υποβολής τον φόβο, εξαιρείται από την όλη διαδικασία.

Αυτά και αυτά έφεραν την Ελληνική Αστυνομία σε μία θέση αδυναμίας, σε μία θέση ανικανότητας και έφεραν πολλούς Αστυνομικούς μην μπορώντας να κάνουν την δουλειά τους όπως θα πρεπε, να δείχνουν υπέρμετρο «αστυνομισμό» σε πιο απλούς πολίτες, στο υπόλοιπο σύνολο, σε αυτούς που η φωνή τους δεν έχει την δύναμη άλλων. Τραγικό λάθος. Αλλά όπως και να το κάνουμε δεν φταίει ο απλός Αστυνομικός γι' αυτό.

Φταίει ένα σύστημα που διαμορφώθηκε έτσι ώστε ο Αστυνομικός να είναι αδύναμος, ανύπαρκτος και η μόνη μορφή εξουσίας να επιβάλλεται μόνο σε

αυτούς που δεν μπορούν να μιλήσουν. Κρίμα γιατί η Ελληνική Αστυνομία στο σύνολο του προσωπικού της έχει άξια στελέχη, ανθρώπους που είναι έτοιμοι ανά πάσα στιγμή να προσφέρουν τα πάντα.

Θέλουμε μία αστυνομία που να είναι παρούσα, δυνατή και απαλλαγμένη από φόβους και φαντάσματα του παρελθόντος, να εφαρμόζει τον Νόμο ισομερώς και δίκαια σε όλη την κοινωνία, μηδενός εξαιρουμένου. Με πρώτο και σημαντικότερο γνώμονα τον σεβασμό στον πολίτη και τα δικαιώματά του. Όποιος και να είναι αυτός. Όμως για να συμβεί αυτό πρέπει πρώτα η ίδια πολιτεία να δείξει ότι ο Νόμος είναι ένας και μοναδικός για όλους... Να δείξει στην κοινωνία ότι υπάρχει μία αστυνομία παρούσα, με ένα τεράστιο κοινωνικό πρόσωπο. Να μπορέσει με λίγα λόγια να

Τι αστυνομία

Επιστολή - χαστούκι από γιο αστυνομικού

«Επιστολή χαστούκι στην «ηθική» μας από 17χρονο γιο αστυνομικού» δημοσιεύθηκε με αυτό το σχόλιο στην εφημερίδα «Καθημερινή Φθιώπδα» με επιμέλεια του δημοσιογράφου Λουκά Καραγάτσο, την οποία αναδημοσιεύει αυτούσια η «Νέα Αστυνομία».

«Κύριε Καραγάτσο, παρακαλώ να δημοσιεύσετε την επιστολή μου για προσωπική ηθική δικαίωση και αποκατάσταση της αλήθειας. Είμαι παιδί δυο αστυνομικών και φοιτώ στην Τρίτη Λυκείου κάποιου σχολείου.

Οι δάσκαλοί μου από μικρό με έμαθαν να τιμώ τους γονείς μου, να αγαπώ την πατρίδα μου και να αγωνίζομαι για τη δημοκρατία και την ελευθερία.

Δυστυχώς, τα τελευταία γεγονότα των «επαναστατών» συνομηλίκων μου ανέτρεψαν αυτές τις θεωρίες και τα πιστεύω μου.

Έπρεπε, κατ' αυτούς, να γίνω 17 χρονών για να μάθω ότι οι γονείς μου είναι «μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι».

Έπρεπε, σύμφωνα με αυτούς και με τους προστάτες και υποκινητές τους, να αγνοήσω τις υπηρεσίες που πρόσφεραν και προσφέρουν οι αστυνομικοί στο κοινωνικό σύνολο.

Σε κάθε δύσκολη στιγμή, ληστεία, φόνο, τροχαίο, παρενόχληση, η πρώτη κλήση που γίνεται από τους πολίτες είναι στο 100.

Στο 100 όμως υπηρετούν ο πατέρας μου και η μητέρα μου και 50.000 άλλοι αστυνομικοί που είναι κι αυτοί τρυφεροί και στοργικοί γονείς και κλαίνε κάθε φορά που χάνεται ένα νέο παιδί από οποιαδήποτε αιτία και είναι χρήσιμα μέλη της κοινωνίας.

Πώς εκεί τους καλούμε για να μας σώσουν και την άλλη ώρα τους πυροβολούμε και τους λασπολογούμε;

Κι αν είναι έτσι, γιατί τότε χιλιάδες νέοι συμμαθητές μου δηλώνουν σαν πρώτη επιλογή στις πανελλαδικές εξετάσεις τα σώματα ασφαλείας;

Λέτε να τους αρέσει να γίνουν κι εκείνοι «μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι»;

Κύριοι, όλοι εσείς που είστε πίσω από τους δεκαπεντάχρονους επαναστάτες για να έχετε προσωπικό κέρδος και όφελος, αφήστε τους

νέους να βρουν μόνοι τους το δρόμο της ζωής τους.

Εγώ και χιλιάδες άλλοι νέοι σαν εμένα, παιδιά αστυνομικών, δεν πιστεύουμε, πλέον, ότι θέλετε το καλό μας.

Μας απογοητεύσατε, μας δώσατε και μας δίνετε λάθος πρότυπα.

Οράματα έχουμε, πρότυπα δεν έχουμε και δεν θέλουμε να μιμηθούμε όλους όσους διαμορφώνετε γνώμη σε αυτόν τον τόνο.

Μιλάτε εκ του ασφαλούς και εκμεταλλεύεστε καταστάσεις.

Εδώ ταιριάζουν απόλυτα τα ουαί του Χριστού γιατί είστε όλοι σας Γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές. Μιλώ και για εσάς -τους εκφραστές των Μ.Μ.Ε. που αμείβεστε πλουσιοπάροχα και εκβιάζετε από το βήμα που έχετε δικαίους και αδικούς.

Μιλώ επίσης για σας τους καλλιτέχνες που θέλετε και είστε πάνω από το νόμο, κλέβοντας έτσι το όραμα και τις φιλοδοξίες των νέων.

Μιλώ για όλους εσάς τους πνευματικούς ανθρώπους της Ακαδημίας Αθηνών που λάμπετε με την απουσία σας τελευταία.

Μιλώ για σας τους εκπαιδευτικούς που, ενώ λαμβάνετε μέρος στις πορείες και τις καθιστικές διαμαρτυρίες, το απόγευμα δεν διαμαρτύρεστε καθόλου για το ότι εισπράττετε το «κρυφό» χρήμα ή όπως αλλιώς πέστε το, από τους γονείς μας, για τα ιδιαίτερα μαθήματα που κάνετε.

Μιλώ για... για... για.

Θα είχα γίνει κι εγώ επαναστάτης, θα είχα πετάξει πέτρες και νεράντζια αν όλοι εσείς που κόπτεστε για το όραμα το δικό μου είχατε δείξει το ίδιο ενδιαφέρον για τα παιδιά των ναρκωτικών, των φαναριών και τόσων άλλων ευπαθών ομάδων.

Εκεί σιωπάτε γιατί εκεί υπάρχει παράς, και μάλιστα παχύς!

Δεν πείθετε, πλέον, κύριοι, εμάς τους κάτω των 18 ώστε να σας ακολουθήσουμε!

Λάθος δρόμος

Μας δείχνετε λάθος δρόμο!

Εμείς, τα παιδιά των αστυνομικών, αρνούμαστε να αποτελέσουμε γκέτο.

Δεν ανήκουμε στο περιθώριο.

Επιστρέφουμε τις επιτιμητικές ματιές ακόμη και των «προοδευτικών» και «δημοκρατικών» καθηγητών μας που καταπίνουν την καμήλα ολόκληρη ενώ την ίδια στιγμή διυλίζουν το κουνούπι.

Είμαστε, όπως όλα τα άλλα παιδιά, με ευαίσθητες και αισθήματα.

Θ' αγωνιστούμε για ν' αποδείξουμε ότι αυτοί που εσείς καλείτε «μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι» ανατρέφουν σωστούς πολίτες και γνήσιους Έλληνες.

Σας επιστρέφουμε τους χαρακτηρισμούς και σας λέμε ότι ένα θλιβερό γεγονός δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο στην πορεία της ζωής μας.

Με το γράμμα μου αυτό θέλω να πω ότι είμαι υπερήφανος που έχω γονείς αστυνομικούς, γιατί στο πρόσωπό τους βλέπω τα θύματα των νεαρών αστυνομικών των Ζωνιανών και κάθε Ζωνιανών -σιγά μην κινητοποιούνταν κανένας γι' αυτούς...

Οι γονείς μας δεν είναι «μπάτσοι», αλλά αστυνομικοί!

Δεν είναι «γουρούνια», αλλά ευαίσθητοι άνθρωποι και πολύ περισσότερο αθηνοί από τους περισσότερους υποκριτές κατακριτές τους!

Δεν είναι «δολοφόνοι», αλλά προστάτες και σωτήρες ζωών και περιουσιών!

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων για τη φιλοξενία».

Θα είχα γίνει κι εγώ επαναστάτης, θα είχα πετάξει πέτρες και νεράντζια αν όλοι εσείς που κόπτεστε για το όραμα το δικό μου είχατε δείξει το ίδιο ενδιαφέρον για τα παιδιά των ναρκωτικών, των φαναριών και τόσων άλλων ευπαθών ομάδων.

Θέλουμε

πείσει το σύνολο της κοινής γνώμης και ειδικά της νεολαίας ότι η Αστυνομία είναι κομμάτι της κοινωνίας και δίπλα σε αυτήν, αλλά ότι πρέπει να την σεβόμαστε, γιατί δίχως αυτήν θα βασιλέψει η αναρχία και θα έρθει μία μέρα όπου η ανατολή του ήλιου θα φανερώσει μία χώρα δίχως μέλλον.

Θέλουμε μία Αστυνομία που να ταΐζει τα παιδιά της και τις οικογένειές τους, που δεν θα τα αναγκάζει να κάνουν δευτερες και τρίτες δουλειές. Θέλουμε μία Αστυνομία που να απεμπλάκει από τα γήπεδα, όπως σε κάθε πολιτισμένη χώρα του κόσμου, μία Αστυνομία που να χάσει κάθε ίχνος στρατωνισμού, που

κάθε ένα από αυτά είναι ικανό να σκοτώσει αντίστοιχα κάθε ένα ίχνος κοινωνικότητας και επαφής με τον πολίτη, θέλουμε μία αστυνομία που να δουλεύει σε ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, που δεν θα καταπατούνται τα κεκτημένα των απλών αστυνομικών, που θα εφαρμόζονται τα ωράρια εργασίας, που δεν θα κινδυνεύει η υγεία των εργαζομένων λόγω μη εφαρμογής του Νόμου περί Υγιεινής, θέλουμε μία Αστυνομία που να μην βρίσκεται στον πάτο στην κυριολεξία των λεγόμενων δημοσιών υπαλλήλων από άποψη δικαιωμάτων, θέλουμε μία Αστυνομία που θα αποκτήσει το χαμένο κύρος της και το χαμένο σεβασμό της, αξίες που αναρωτιέμαι τότε ακριβώς τις είχε. Εμείς θέλουμε! Εσείς;

ΚΑΡΠΟΤΟΥΔΗΣ Χρήστος
Αρχιφύλακας
Αντιπρόσωπος Ε.Α.Υ.Ν. Κιλκίς

Φταίει ένα σύστημα που διαμορφώθηκε έτσι ώστε ο Αστυνομικός να είναι αδύναμος, ανύπαρκτος και η μόνη μορφή εξουσίας να επιβάλλεται μόνο σε αυτούς που δεν μπορούν να μιλήσουν.

Συνεργασία για την αντιμετώπιση της βίας στα γήπεδα ζήτησε ο πρόεδρος της Σούπερ Λίγκας

Επιστολή στις Ομοσπονδίες των αστυνομικών από τον κ. Κώστα Πηλαδάκη

Συνεργασία για την αντιμετώπιση της βίας στους αθλητικούς χώρους ζήτησε από τις Ομοσπονδίες των αστυνομικών ο πρόεδρος του Δ.Σ. της Σούπερ Λίγκας Κώστα Πηλαδάκης. Όπως τονίζεται στη σχετική επιστολή που εστάλη στην ΠΟΑΣΥ και στην ΠΟΑΕΙΑ, με αφορμή την τελευταία συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου για τον αγωνιστικό απολογισμό του Α' Γύρου του Πρωταθλήματος ΟΠΑΠ της αγωνιστικής περιόδου 2008 -2009, «ένα από τα κεντρικά θέματα που απασχόλησαν τα Μέλη του Δ.Σ. ήταν τα φαινόμενα της Αθλητικής Βίας στα γήπεδα μας, τα οποία παρουσιάζουν σημαντική αυξητική τάση, τόσο από πλευράς επικίνδυνων επιθετικών συμπεριφορών όσο και από άλλα σοβαρά περιστατικά.

Με βάση το παραπάνω, αποφασίστηκε να υπάρξει μία προσπάθεια ουσιαστικής αντιμετώπισης της βίας στα γήπεδα και της έναρξης ενός γόνιμου και αποδοτικού διαλόγου μαζί σας, προκειμένου να επιτευχθεί μία ορθολογικότερη διαχείριση των υφιστάμενων δεδομένων, αναφορικά με τα πλαίσια συνεργασίας της Σούπερ Λίγκας με το προσωπικό της ΕΛ.ΑΣ. που διατίθενται στην λήψη Μέτρων Τάξης και Ασφάλειας στους αγώνες των πρωταθλημάτων μας.

Με δεδομένη και την εκφρασθείσα προσπάτως θέση σας κατά τη διάρκεια των συγκεντρώσεων που έλαβαν χώρα στις 15/01/2009 στην πλατεία Συντάγματος, για το πρόβλημα που δημιουργεί η βία σε όλες τις μορφές της στην Ελληνική κοινωνία, θεωρούμε ότι η άμεση έναρξη συζητήσεων μαζί σας θα συμβάλει ουσιαστικά στην αντιμετώπιση του προβλήματος, που απασχολεί το σύνολο των εμπλεκομένων στον χώρο του ποδοσφαίρου.

Ευελπιστώντας στην θετική σας ανταπόκριση για τον ορισμό συνάντησής μας, παραμένουμε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση».

